

Máté evangéliuma

Jézus Krisztus származása

Lk 3,23-38

¹ Jézus Krisztusnak, Dávid fiának, Ábrahám fiának nemzetségéről szóló könyv.

² Ábrahám nemzette Izsákot,
Izsák nemzette Jákóbot,
Jákób nemzette Júdát és testvéreit.

³ Júda nemzette Fáleszt és Zerahot
Támártól,

Fálesz nemzette Heszrón,
Heszrón nemzette Arámot.

⁴ Arám nemzette Aminádábot,
Aminádáb nemzette Nahsont,
Nahson nemzette Szalmónt.

⁵ Szalmón nemzette Boázt Ráhábtól,
Boáz nemzette Obédet Ruthtól,
Obéd nemzette Isait.

⁶ Isai nemzette Dávid királyt.

Dávid király nemzette Salamont Úriás feleségétől.

⁷ Salamon nemzette Roboámot,
Roboám nemzette Abijját,
Abijja nemzette Ászát.

⁸ Ásza nemzette Jósafátot,
Jósafát nemzette Jórámot,
Jórám nemzette Uzziást.

⁹ Uzziás nemzette Jótámot,

Jótám nemzette Áházt,
Áház nemzette Ezékiást.

¹⁰ Ezékiás nemzette Manassét,

Manassé nemzette Ámónt,

Ámón nemzette Jósiást.

¹¹ Jósiás nemzette Jekonjást és testvéreit a babiloni fogsággravitelkor.

¹² A babiloni fogsággravitel után pedig

Jekonjás nemzette Sealtiét,

Sealtiél nemzette Zerubbábelt.

¹³ Zerubbábel nemzette Abihudot,

Abihud nemzette Eljákimot,

Eljákim nemzette Azzurt.

¹⁴ Azzur nemzette Cádókot,

Cádók nemzette Jákint,

Jákin nemzette Elihudot.

¹⁵ Elihud nemzette Eleázárt,

Eleázár nemzette Mattánt,

Mattán nemzette Jákóbot.

¹⁶ Jákób nemzette Józsefet, férjét Máriának, akitől született Jézus, akit Krisztusnak neveznek.

¹⁷ Az összes nemzetség tehát Ábrahámától Dávidig tizennégy nemzetség, Dávidtól a babiloni fogsággravitelig tizennégy nemzetség, a babiloni fogsággraviteltől Krisztusig tizennégy nemzetség.

Jézus Krisztus születése

¹⁸ Jézus Krisztus születése pedig így történt: Anyja, Mária, aki József jegyese volt, egybekelésük előtt viselős lett a Szentlélektől.

¹⁹ József, a férje, igaz ember volt, és nem akarta őt gyalázatba keverni, titokban akarta őt elbocsátani.

²⁰ Mikor pedig ezeket magában elgondolta, íme, az Úr angyala megjelent neki álmában, és ezt mondta: „József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni Máriát, a te feleségedet, mert ami benne fogantatott, az a Szentlélektől van.

²¹ Fiat fog majd szülni, és nevezd őt Jézusnak, mert ő szabadítja meg népét bűneitől.”

²² Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által, aki így szólt:

²³ „Íme, a szűz méhében fogan, és fiat szül, és Immánuelnek fogják nevezni” – ami azt jelenti: Velünk az Isten.

²⁴ József pedig álmából felserkenve úgy tett, amint az Úr angyala parancsolta neki: magához vette feleségét,

²⁵ és nem érintette addig, amíg meg nem szülte elsőszülött fiát, akit Jézusnak nevezett el.

2

A napkeleti bölcsek imádják Jézust

¹ Amikor pedig megszületett Jézus a júdeai Betlehemben, Heródes király idejében, íme, napkeletről bölcsek jöttek Jeruzsálembe, és ezt mondták:

² „Hol van a zsidók királya, aki megszületett? Mert láttuk csillagát napkeleten, és azért jöttünk, hogy tisztességet tegyünk neki.“

³ Amikor Heródes király ezt meghallotta, felháborodott, és vele együtt az egész Jeruzsálem.

⁴ Egybegyűjtött minden főpapot és a nép írástudóit, és tudakozódott tőlük, hogy hol kell Krisztusnak megszületnie.

⁵ Azok pedig ezt mondták neki: „A júdeai Betlehemben, mert így írta meg a próféta:

⁶ »És te, Betlehem, Júdának földje,
semmiképpen sem vagy legkisebb Júda fejedelmi városai között,
mert belőled származik a fejedelem,
aki legeltetni fogja népemet, Izraelt.«“

⁷ Ekkor Heródes titkon hívatta a bölcseket, szorgalmasan megtudakolta tőlük a csillag megjelenésének idejét.

⁸ Elküldte őket Betlehembe, és azt mondta nekik: „Menjetek el, szorgalmasan kérdezősködjetek a gyermek felől, mihelyt pedig megtaláljátok, adjátok tudtomra, hogy én is elmenjek, és tisztességet tegyek neki.“

⁹ Ők pedig a király beszédét meghallgatták, és elindultak. És íme, a csillag, amelyet napkeleten láttak, előttük ment mindaddig, amíg odaérve megállt a hely fölött, ahol a gyermek volt.

¹⁰ Amikor meglátták a csillagot, igen nagy örömmel örvendeztek.

¹¹ Bementek a házba, ott találták a gyermeket anyjával, Máriával, és leborulva tisztességet

tettek neki, kincseiket kitárva ajándékot adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát.

¹² Mivel álmukban intést kaptak, hogy Heródeshez vissza ne menjenek, más úton tértek vissza hazájukba.

Menekülés Egyiptomba

¹³ Mikor pedig elmentek, megjelent Józsefnek az Úr angyala álmában, és mondta neki: „Kelj fel, vedd a gyermeket és anyját, fuss Egyiptomba, és maradj ott, amíg én mondom neked, mert Heródes halálra fogja keresni a gyermeket.”

¹⁴ Ő pedig felkelt, vette a gyermeket és anyját még éjjel, és Egyiptomba ment.

¹⁵ És ott volt egészen Heródes haláláig, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által, aki így szólt: „Egyiptomból hívtam ki az én fiamat.”

Heródes gyermekgyilkossága

¹⁶ Ekkor Heródes látta, hogy a bölcsek megcsúfolták őt, szerfölött felháborodott, kiküldte embereit, és megöletett Betlehemben és annak egész környékén minden kétesztendő és azon aluli gyermeket a szerint az idő szerint, ahogyan azt pontosan megtudta a bölcsektől.

¹⁷ Ekkor teljesedett be, amit Jeremiás próféta mondott, midőn így szólt:

¹⁸ „Szó hallatszott Rámában,
sírás-rívás és sok keserves jajgatás.
Ráhel siratta fiait,
és nem akart megvigasztalódni,
hogy nincsenek.”

Visszatérés Názáretbe

¹⁹ Mikor pedig Heródes meghalt, íme, az Úr anygala megjelent álmában Józsefnek Egyiptomban,

²⁰ és ezt mondta: „Kelj fel, vedd a gyermeket és anyját, és eredj Izrael földjére, mert meghaltak, akik a gyermeket halálra keresték.”

²¹ Ő pedig felkelt, magához vette a gyermeket és anyját, és elment Izrael földjére.

²² Amikor pedig hallotta, hogy Júdeában Arkhelaosz uralkodik Heródesnek, atyjának helyén, nem mert odamenni, hanem miután álmában figyelmeztetést kapott, Galileába ment.

²³ Odaérkezve a Názáret nevű városkában lakott, hogy beteljesedjék, amit a próféták mondtak, hogy názáretinek fogják nevezni.

3

Keresztelő János

Mk 1,2-8; Lk 3,1-9.15; Jn 1,6-28

¹ Azokban a napokban pedig eljött Keresztelő János, aki Júdea pusztájában prédikált,

² és ezt mondta: „Térjetek meg, mert közel van a mennyeknek országa.”

³ Mert ő volt az, akiről Ézsaiás próféta így szólt:

„Kiáltó szó a pusztában:

Készítsétek az Úr útját,

és egyengessétek ösvényeit.”

⁴ Jánosnak ruhája pedig teveszőrből volt, bőrvő volt a dereka körül, elesége pedig sáska és erdei méz volt.

⁵ Akkor kiment hozzá Jeruzsálem és egész Júdea, a Jordánnak egész környéke.

⁶ És megkeresztelkedtek általa a Jordán vizében, megvallva bűneiket.

⁷ Amikor pedig látta, hogy a farizeusok és a szadduceusok közül sokan mennek hozzá, hogy megkeresztelkedjenek, ezt mondta nekik: „Mérges kígyóknak fajzatai! Ki intett titeket, hogy Istennek eljövendő haragjától meneküljetek?

⁸ Teremjetekek hát megtéréshez illő gyümölcsöket,

⁹ és ne gondoljátok, hogy így szólhattok magatokban: Ábrahám a mi Atyánk! Mert mondom nektek, hogy Isten ezekből a kövekből is támaszthat fiaikat Ábrahámnak.

¹⁰ A fejsze immár a fák gyökerére vettetett, ezért minden fát, amely jó gyümölcsöt nem terem, kivágnak, és tűzre vetnek.

¹¹ Én csak vízzel keresztellek titeket megtérésre, de aki utánam jön, erősebb nálam, neki saruját hordozni sem vagyok méltó. Ő majd Szentlélekkel és tűzzel keresztel majd titeket.

¹² Szórólapát van kezében, és megtisztítja szérűjét, gabonáját csűrbe takarítja, a polyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel.“

Jézus megkeresztelése

Mk 1,9-11; Lk 3,21-22; Jn 1,32-34

¹³ Ekkor eljött Jézus Galileából a Jordán mellé Jánoshoz, hogy megkeresztelkedjen általa.

14 János azonban visszatartotta őt, és ezt mondta: „Nekem kell általad megkeresztelkednem, és te jössz hozzám?”

15 Jézus pedig ezt felelte: „Engedj most, mert így illik nekünk minden igazságot betöltenünk.” Ekkor engedett neki.

16 Jézus megkeresztelkedett, azonnal kijött a vízből, és íme, az egek megnyíltak, és látta Isten Lelkét lejönni, mint egy galambot, és reászállt.

17 És íme, egy égi hang ezt mondta: „Ez az én szeretett Fiam, akiben én gyönyörködöm.”

4

Jézus megkísértése

Mk 1,12-13; Lk 4,1-13

1 Ekkor Jézust a Lélek a pusztába vitte, hogy ott az ördög megkísértse.

2 Negyven nap és negyven éjjel böjtölt, mikor végre megéhezett.

3 Ekkor odament hozzá a kísértő, és ezt mondta: „Ha Isten Fia vagy, mondd, hogy e kövek változzanak kenyerekké.”

4 Ő pedig ezt felelte: „Meg van írva: Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik.”

5 Ekkor elvitte őt az ördög a szent városba, és a templom tetejére állította,

6 és ezt mondta neki: „Ha Isten Fia vagy, vesd le magadat, mert meg van írva:
»Angyalainak parancsol felőled,
és kézben hordoznak téged,
hogy meg ne üsd lábadat a kőbe.«“

⁷ Jézus ezt mondta neki: „Viszont meg van írva: »Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet.«”

⁸ Ismét magával vitte az ördög egy igen magas hegyre, és megmutatta neki a világ minden országát és azok dicsőségét,

⁹ és ezt mondta neki: „Mindezeket neked adom, ha leborulva imádsz engem.”

¹⁰ Ekkor azt mondta neki Jézus: „Eredj el, Sátán, mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj.”

¹¹ Ekkor elhagyta őt az ördög, és íme, angyalok jöttek szolgálni őt.

Jézus prédikálni kezd

Mk 1,14-15; Lk 4,14-15

¹² Amikor pedig meghallotta Jézus, hogy Jánost börtönbe vetették, visszatért Galileába.

¹³ Majd otthagyva Názáretet, elment, és a tengerparti Kapernaumban lakott, Zebulon és Naftali határán,

¹⁴ hogy beteljesedjék, amit Ézsaiás próféta mondott:

¹⁵ „Zebulonnak és Naftalinak
földje a tenger felé, a Jordánon túl,
a pogányok Galileája!

¹⁶ A nép, amely sötétségben ült,
nagy világosságot látott,

és akik a halál földjén és árnyékában ültek,
azoknak világosság támadt.”

¹⁷ Ettől fogva Jézus prédikálni kezdett, és ezt mondta: „Térjetez meg, mert elközelített a mennyeknek országa.”

Jézus elhívja első tanítványait
Mk 1,16-20; Lk 5,1-11; Jn 1,35-51

¹⁸ Mikor pedig a Galileai-tenger mellett járt Jézus, látott két testvért, Simont, akit Péternek neveznek, és Andrást, az ő testvérét, amint a tengerbe hálót vetettek, mert halászok voltak.

¹⁹ Ezt mondta nekik: „Kövessetek engem, és én emberek halászaivá teszek titeket.”

²⁰ Azok pedig azonnal otthagyták a hálókat, és követték őt.

²¹ Onnan továbbmenve látott még két testvért, Jakabot, Zebedeus fiát és Jánost, a testvérét, amint a hajóban atyjukkal, Zebedeussal hálóikat kötözgették, és hívta őket is.

²² Azok pedig azonnal otthagyták a hajót és atyjukat, és követték őt.

Jézus tanít és gyógyít
Mk 3,7-12; Lk 6,17-19

²³ Azután Jézus bejárta egész Galileát, tanított a zsinagógákban, hirdette az Isten országának evangéliumát, gyógyított a nép között minden betegséget és minden erőtlenséget.

²⁴ Elterjedt a híre egész Szíriában, és hozzá vitték mindazokat, akik rosszul voltak, különféle betegségekben és kínokban sínylődtek, ördögösöket, holdkórosokat és gutaütötteket, és meggyógyította őket.

²⁵ Nagy sokaság követte őt Galileából, Tízvárosból, Jeruzsálemből, Júdeából és a Jordánon túlról.

5

A hegyi beszéd

¹ Mikor pedig látta Jézus a sokaságot, felment a hegyre, leült, és odamentek hozzá tanítványai.

² És megnyitva száját, így tanította őket:

Kik a boldogok?

Lk 6,20-23

- ³ „Boldogok a lelki szegények,
mert övék a mennyeknek országa.
- ⁴ Boldogok, akik sírnak,
mert ők megvigasztaltatnak.
- ⁵ Boldogok a szelídek,
mert ők örökségül bírják a földet.
- ⁶ Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságra,
mert ők megelégtetnek.
- ⁷ Boldogok az irgalmasok,
mert ők irgalmasságot nyernek.
- ⁸ Boldogok, akiknek szívük tiszta,
mert ők az Istent meglátják.
- ⁹ Boldogok a békességre igyekezők,
mert ők az Isten fiainak mondatnak.
- ¹⁰ Boldogok, akik háborúságot szenvednek az igazságért,
mert övék a mennyek országa.
- ¹¹ Boldogok vagytok, ha szidalmaznak és háborgatnak titeket, gonosz hazugságokat mondanak rólatok énmiattam.
- ¹² Örüljete és örvendezzete, mert a ti jutalmatok bőséges a mennyekben, hiszen így háborgatták a prófétákat is, akik előttetek éltek.“

Só és világosság

Mk 9,50; 4,21; Lk 14,34-35; 8,16; 11,33

¹³ „Ti vagytok a földnek sója. Ha pedig a só megízetlenül, mivel sózzák meg? Nem jó azután semmire, csak arra, hogy kidobják, és eltapossák az emberek.

¹⁴ Ti vagytok a világ világossága. Nem rejtetik el a hegyen épült várost.

¹⁵ Gyertyát sem azért gyújtanak, hogy a véka alá tegyék, hanem hogy a gyertyatartóba, hogy fényljék mindazoknak, akik a házban vannak.

¹⁶ Úgy fényljék a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.“

A törvény magyarázata

¹⁷ „Ne gondoljátok, hogy a törvénynek vagy a prófétáknak eltörléséért jöttem. Nem azért jöttem, hogy eltöröljem, hanem inkább, hogy betöltsem.

¹⁸ Mert bizony mondom néktek, míg az ég és föld el nem múlik, a törvényből egy ióta vagy egyetlen pontocska sem múlik el, amíg minden be nem teljesedik.

¹⁹ Ezért ha valaki csak egyet is eltöröl a legkisebb parancsolatok közül, és úgy tanítja az embereket, a mennyeknek országában a legkisebb lesz; ha pedig valaki eszerint cselekszik, és úgy tanít, az a mennyeknek országában nagy lesz.

²⁰ Mert mondom néktek, ha a ti igazágtok nem több az írástudók és farizeusok

igazságánál, semmiképpen sem mehettek be a mennyeknek országába.

²¹ Hallottátok, hogy megmondattott a régieknek: »Ne ölj, mert aki öl, méltó az ítéletre.«

²² Én pedig azt mondom nektek, hogy mindaz, aki haragszik atyjafiára ok nélkül, méltó az ítéletre; aki pedig azt mondja az atyjafiának: ostoba, méltó a főtörvényszékre; aki pedig azt mondja: bolond, méltó a gyehenna tüzére.

²³ Ezért, ha ajándékokat az oltárra viszed, és ott eszedbe jut, hogy a te atyádfiának valami panasza van ellened,

²⁴ hagyd ott az oltár előtt ajándékokat, és menj el, és előbb békülj meg atyádfiával, és azután visszajöve vidd fel ajándékokat.

²⁵ Légy jóakarója ellenségednek hamar, amíg az úton együtt vagy vele, hogy ellenséged valamiképpen a bíró kezébe ne adjon, és a bíró oda ne adjon a poroszló kezébe, és tömlöcbe ne vessen téged.

²⁶ Bizony mondom néked: ki nem jössz onnan, mígnem megfizetsz az utolsó fillérig.

²⁷ Hallottátok, hogy megmondattott a régieknek: Ne paráználkodj!

²⁸ Én pedig azt mondom nektek, ha valaki gonosz kívánsággal tekint egy asszonyra, már paráználkodott azzal az ő szívében.

²⁹ Ha pedig jobb szemed megbotránkoztat téged, vájd ki azt, és vedd el magadtól, mert jobb neked, hogy egy vesszen el a tagjaid közül, semhogy egész tested a gyehennára vettessék.

³⁰ És ha jobb kezed botránkoztat meg téged, vágd le, és vedd el magadtól, mert jobb neked, hogy egy vesszen el tagjaid közül, semhogy egész tested a gyehennára vettessék.

³¹ Megmondatotott továbbá: »Ha valaki elbocsátja feleségét, adjon neki válólevelet.«

³² Én pedig azt mondom nektek: Ha valaki elbocsátja feleségét, a paráznaság esetét kivéve, az paráznává teszi őt, és aki elbocsátott asszonyt vesz el, paráznaságot követ el.

³³ Ismét hallottátok, hogy megmondatotott a régieknek: »Hamisan ne esküdj, hanem teljesítsd az Úrnak tett esküidet.«

³⁴ Én pedig azt mondom nektek: Egyáltalán ne esküdjetek: se az égre, mert az az Istennek királyi széke,

³⁵ se a földre, mert az az ő lábainak zsámolya, sem Jeruzsálemre, mert az a nagy Királynak városa;

³⁶ de ne esküdj saját fejedre se, mert egyetlen hajszálat sem tehetsz fehérré vagy feketévé,

³⁷ hanem legyen a ti beszédeitekben az igen igen, a nem nem; ami pedig ezeken felül van, az a gonosztól való.

³⁸ Hallottátok, hogy megmondatotott: »szemet szemért és fogat fogért.«

³⁹ Én pedig azt mondom nektek: Ne álljatok ellene a gonosznak, hanem aki arcul üt téged jobb felől, fordítsd felé a másik orcádat is.

⁴⁰ És aki törvénykezni akar fölötted, és elvenni az alsóruhádat, engedd oda neki a felsőt is.

⁴¹ És aki téged egy mérföldre akar kényszeríteni, menj el vele kettőre.

⁴² Aki tőled kér, adj neki, és aki tőled kölcsön akar kérni, el ne fordulj attól.

⁴³ Hallottátok, hogy megmondatott: »Szeresd felebarátodat, és gyűlöld ellenségedet.«

⁴⁴ Én pedig azt mondom nektek: Szeressétek ellenségeiteket! Áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnek, imádkozzatok azokért, akik háborgatnak és kergetnek titeket.

⁴⁵ Hogy a mennyei Atyátok fiai legyetek, aki felhossa napját mind a gonoszokra, mind a jókra, és esőt ad mind az igazaknak, mind a hamisaknak.

⁴⁶ Mert ha azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, micsoda jutalmat vártok? Avagy a vámszedők is nem ugyanezt cselekszik-e?

⁴⁷ És ha csak atyátokfiai köszöntitek, mit tesztek másoknál többet? A vámszedők is nem ugyanígy cselekszenek-e?

⁴⁸ Legyetek azért tökéletesek, miként mennyei Atyátok tökéletes.

6

Az adakozás

¹ „Vigyázzatok, hogy alamizsnátokat ne osztogassátok az emberek előtt, hogy lássanak titeket; mert különben nem lesz jutalmatok a ti mennyei Atyátoknál.

² Azért, amikor alamizsnát osztogatsz, ne kürtöltess magad előtt, ahogy a képmutatók

tesznek a zsinagógákban és az utcákon, hogy az emberektől dicséretet nyerjenek. Bizony mondom néktek: elvették jutalmukat.

³ Te, amikor alamizsnát osztogatsz, ne tudja a bal kezed, mit cselekszik a jobb kezed,

⁴ hogy a te alamizsnád titokban történjék; és a te Atyád, aki a titokban is lát, megfizet neked.“

Az imádkozás

Lk 11,1-4

⁵ „Amikor imádkozol, ne légy olyan, mint a képmutatók, akik a gyülekezetekben és az utcák szegletein fennállva szeretnek imádkozni, hogy lássák őket az emberek. Bizony mondom néktek: megkapták jutalmukat.

⁶ Te pedig, amikor imádkozol, menj be belső szobádba, és ajtódat bezárva imádkozzál a te Atyádhoz titokban; és a te Atyád, aki a titokban is lát, megfizet neked.

⁷ Amikor imádkoztok, ne legyetek sokbeszédűek, mint a pogányok, akik azt gondolják, hogy a sok beszédükért hallgattatnak meg.

⁸ Ne legyetek hát ezekhez hasonlók, mert jól tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt kérnétek tőle.

⁹ Ti ezért így imádkozzatok:

»Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltessék meg a te neved;

¹⁰ jöjjön el a te országod;

legyen meg a te akaratod,

mint a mennyben, úgy a földön is.

¹¹ A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma,

12 és bocsásd meg a mi vétkeinket,
miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk
vétkezőknak;

13 és ne vígy minket kísértésbe,
de szabadíts meg a gonosztól;
mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség
mindörökké. Ámen!«

14 Mert ha megbocsátjátok az embereknek az
ő vétkeiket, megbocsát nektek is mennyei
Atyátok.

15 Ha pedig nem bocsátjátok meg az embereknek
vétkéiket, mennyei Atyátok sem bocsátja meg a
ti vétkeiteket.

A böjtölés

16 „Amikor pedig böjtöltök, ne legyen komor a
nézésetek, mint a képmutatóké, akik eltorzítják
arcukat, hogy lássák az emberek, hogy ők
böjtölnek. Bizony mondom néktek, elvették
jutalmukat.

17 Te pedig, amikor böjtölsz, kend meg fejedet,
és orcádat mosd meg,

18 hogy ne az emberek lássák böjtölésedet,
hanem a te Atyád, aki titkon van, és a te Atyád,
aki a titokban is lát, megfizet neked.

Az igazi kincs

Lk 12,33-34

19 „Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a
földön, ahol a rozsda és a moly megemészti, és
ahol a tolvajok kiássák és ellopják,

20 hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket a
mennyben, ahol sem a rozsda, sem a moly meg

nem emészti, és ahol a tolvajok ki nem ássák, sem el nem lopják.

²¹ Mert ahol a ti kincsetek van, ott van a ti szívetek is.

A test lámpása

Lk 11,34-36

²² „A test lámpása a szem. Azért, ha a szemed tiszta, az egész tested világos lesz.

²³ Ha pedig a szemed gonosz, az egész tested sötét lesz. Ezért, ha a benned lévő világosság sötétség, mekkora akkor a sötétség!

Isten és a mammon

Lk 16,13

²⁴ „Senki sem szolgálhat két úrnak. Mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak.

Isten gondviselése

Lk 12,22-31

²⁵ „Ezért ezt mondom nektek: Ne aggodalmaskodjatok az életetek miatt, hogy mit egyetek, és mit igyatok; sem a testetek miatt, hogy mibe öltözködjetek. Mert nem több-e az élet, mint az eledel, és a test, mint az öltözet?

²⁶ Tekintsetek az égi madarakra: nem vetnek, nem aratnak, sem csűrbe nem takarnak, és a ti mennyei Atyátok eltartja azokat. Nem sokkal különbek vagytok-e azoknál?

²⁷ Kicsoda pedig közületek az, aki aggodalmaskodásával megnövelheti termetét egy arasszal?

²⁸ Az öltözet miatt is miért aggodalmaskodtok? Figyeljétek meg a mező liliomait, hogyan növekednek: nem munkálkodnak, és nem fonnak,

²⁹ de mondom nektek, hogy Salamon minden dicsőségében sem öltözködött úgy, mint ezek közül egy.

³⁰ Ha pedig a mezőnek fűvét, amely ma van, és holnap kemencébe vetik, így ruházza fel az Isten, nem sokkal inkább titeket, ti kicsinyhitűek?

³¹ Ne aggodalmaskodjatok tehát, és ne mondjátok: Mit együnk? Vagy: Mit igyunk? Vagy: Mivel ruházkodjunk?

³² Mert mindezeket a pogányok kérdezik. Mert jól tudja mennyei Atyátok, hogy mindezekre szükségetek van.

³³ Hanem keressétek először Istennek országát és igazságát, és ezek mind megadatnak nektek.

³⁴ Ne aggodalmaskodjatok tehát a holnap miatt, mert a holnap majd aggodalmaskodik a maga dolgai miatt. Elég minden napnak a maga baja.“

7

A képmutató ítélkezés

Lk 6,37-38.41-42

¹ „Ne ítéljétek, hogy ne ítéltessetek!

² Mert amilyen ítélettel ítélték, olyannal ítéltettek, és amilyen mértékkel mérték, olyannal mérnek nektek is.

³ Miért nézed a szálkát, amely atyádfia szemében van, a gerendát pedig, amely a te szemedben van, nem veszed észre?

⁴ Vagy hogyan mondhatod a te atyádfiának: Hadd vegyem ki a szálkát a szemedből! – holott íme, a te szemedben gerenda van?

⁵ Képmutató, vedd ki előbb a gerendát a te szemedből, és akkor gondoldj arra, hogy kivedd a szálkát atyádfiának szeméből!

A szent dolgok megbecsülése

⁶ „Ne adjátok az ebeknek azt, ami szent, se gyöngyeitekből ne hányjatok a disznók elé, hogy meg ne tapossák azokat lábaikkal, és ellenetek fordulva szét ne tépjenek titeket.

Az imádság meghallgatása

Lk 11,9-13

⁷ „Kérjetelek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitattik nektek.

⁸ Mert aki kér, mind kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyitattik.

⁹ Vagy ki az az ember közületek, aki ha az ő fia kenyeret kér tőle, követ ad neki?

¹⁰ És ha halat kér, vajon kígyót ad-e neki?

¹¹ Ha tehát ti gonosz létekre tudtok fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad mennyei Atyátok jókat azoknak, akik kérnek tőle?

Az arany szabály

Lk 6,31

¹² „Ezért amit akartok, hogy az emberek veletek cselekedjenek, mindazt cselekedjétek velük ti is, mert ez a törvény és a próféták.

Szoros kapu, keskeny út

Lk 13,23-24

13 „Menjetek be a szoros kapun! Mert tágas az a kapu, és széles az az út, amely a veszedelemre visz, és sokan vannak, akik azon járnak.

14 Mert szoros az a kapu, és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják azt.

15 Őrizkedjete a hamis prófétáktól, akik juhok ruhájában jönnek hozzátok, de belül ragadozó farkasok.

16 Gyümölcsseikről ismeritek meg őket. Vajon a tövisről szednek-e szőlőt vagy a bojtórjánról fügét?

17 Ekképpen minden jó fa jó gyümölcsöt terem, a romlott fa pedig rossz gyümölcsöt terem.

18 Nem teremhet jó fa rossz gyümölcsöt; romlott fa sem teremhet jó gyümölcsöt.

19 Minden fa, amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágattatik, és tűzre vettetik.

20 Tehát gyümölcsseikről ismeritek meg őket.

Isten akaratának cselekvése

Lk 6,46; 13,26-27

21 „Nem mindenki megy be a mennyek országába, aki ezt mondja nekem: Uram, Uram, hanem csak az, aki cselekszi az én mennyei Atyámnak akaratát.

22 Sokan mondják majd nekem ama napon: Uram, Uram, nem a te nevedben prófétáltunk-e, és nem a te nevedben űztünk-e ki ördögöket, és nem cselekedtünk-e sok hatalmas dolgot a te nevedben?

23 És akkor kijelentem nekik: Sohasem ismertelek titeket, távozzatok tőlem, ti gonosztevők!

Aki kősziklára épít

Lk 6,46-49

24 „Ezért ha valaki hallja tőlem ezeket a beszédeket, és cselekszi azokat, hasonlítom azt a bölcs emberhez, aki kősziklára építette házát.

25 És ömlött az eső, eljött az árvíz, fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba, de nem dőlt össze, mert a kősziklára építették.

26 És ha valaki hallja tőlem ezeket a beszédeket, és nem cselekszi azokat, hasonlatos lesz a bolond emberhez, aki a fövenyre építette házát.

27 És ömlött az eső, eljött az árvíz, fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; az összeomlott, és nagy lett a romlása.“

A Hegyi beszéd vége

28 Amikor befejezte Jézus ezeket a beszédeket, álmélgodott a sokaság a tanításán,

29 mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók.

8

Jézus meggyógyít egy bélpoklost

Mk 1,41-45; Lk 5,12-25

¹ Mikor lejött a hegyről, nagy sokaság követte őt,

² És íme, odajött egy bélpoklos, leborult előtte, és mondta: „Uram, ha akarod, megtisztíthatsz engem.“

³ Jézus kinyújtotta kezét, megérintette, és ezt mondta: „Akarom, tisztulj meg.” És azonnal eltisztult annak poklossága.

⁴ Ekkor ezt mondta neki Jézus: „Vigyázz, senkinek se szólj. Hanem eredj, mutasd meg magadat a papnak, és vidd fel az ajándékot, amelyet Mózes rendelt, bizonyságul nekik.”

Jézus meggyógyítja a kapernaumi százados szolgáját

Lk 7,1-10; Jn 4,46-53

⁵ Mikor pedig bement Jézus Kapernaumba, egy százados ment hozzá, és kérte őt.

⁶ Ezt mondta: „Uram, a szolgám otthon gutaütötten fekszik, és nagy kínokat szenved.”

⁷ Ezt mondta neki Jézus: „Elmegyek, és meggyógyítom.”

⁸ De a százados ezt felelte neki: „Uram, nem vagyok méltó, hogy az én hajlékomba jöjj, hanem csak szólj egy szót, és meggyógyul az én szolgám.

⁹ Mert én is hatalom alá rendelt ember vagyok, és vannak alattam vitézek, és ha azt mondom egyiknek: Eredj el, elmegy; és a másiknak: Gyere ide, odajön; és a szolgámnak: Tedd ezt, megteszi.”

¹⁰ Jézus pedig amikor ezt meghallotta, elcsodálkozott, és ezt mondta az őt követőknek: „Bizony mondom néktek, még Izraelben sem találtam ilyen nagy hitet.

¹¹ De mondom nektek, sokan jönnek majd napkeletről és napnyugatról, letelepednek

Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal a mennyeknek országában;

¹² az ország fiait pedig kivetik a külső sötétségre, ahol lesz majd sírás és fogcsikorgatás.“

¹³ És Jézus ezt mondta a századosnak: „Eredj el, és legyen néked a te hited szerint.“ És meggyógyult annak szolgálja, abban az órában.

Jézus meggyógyítja Péter anyósát

Mk 1,29-31; Lk 4,38-39

¹⁴ Amikor bement Jézus Péter házába, és látta, hogy annak anyósa fekszik és lázas,

¹⁵ rátette kezét, és elhagyta őt a láz, fölkel, és szolgált nekik.

Jézus sok beteget meggyógyít

Mk 1,32-34; Lk 4,40-41

¹⁶ Az est beálltával pedig kivittek hozzá sok ördögöst, és egy szóval kiűzte a tisztátalan lelkeket, és meggyógyított minden beteget;

¹⁷ hogy beteljesedjék, amit Ézsaiás próféta mondott így szólván:

„Ő vette el a mi erőtlenségünket,
és ő hordozta el a mi betegségünket.“

Jézus követése

Lk 9,57-60

¹⁸ Látván pedig Jézus a nagy sokaságot maga körül, megparancsolta, hogy menjenek át a túlsó partra.

¹⁹ Hozzámenve egy írástudó, ezt mondta neki: „Mester, követlek téged, akárhová mégy.“

²⁰ Jézus pedig így válaszolt: „A rókáknak van barlangjuk, és az égi madaraknak fészük, de az Emberfiának nincs hová fejét lehajtania.”

²¹ Egy másik a tanítványai közül ezt mondta neki: „Uram, engedd meg, hogy előbb elmenjek, és eltemessem atyámat.”

²² Jézus pedig ezt mondta neki: „Kövess engem, és hagyd, hogy a halottak temessék el halottaikat.”

Jézus lecsendesíti a tengert

Mk 4,35-41; Lk 4,38-39

²³ Amikor hajóra szállt, követték őt tanítványai.

²⁴ És íme, nagy vihar támadt a tengeren, annyira, hogy a hajót elborították a hullámok, ő pedig aludt.

²⁵ Tanítványai pedig odamentek hozzá, felköltötték, és ezt mondták: „Uram, ments meg minket, mert elveszünk.”

²⁶ De ő ezt mondta nekik: „Mit féltek, ó, kicsinyhitűek?” Ekkor fölkel, megdorgálta a szeleket és a tengert, és nagy csendesség lett.

²⁷ Az emberek pedig elcsodálkoztak, és mondták: „Kicsoda ez, hogy mind a szelek, mind a tenger engedelmeskedik neki?”

Jézus meggyógyít két gadarai ördögöst

Mk 5,1-20; Lk 8,26-39

²⁸ Amikor eljutottak a túlsó partra, a gadaraiak tartományába, két ördögös ment eléje, akik a sírboltokból kijőve igen kegyetlenkedtek, annyira, hogy senki sem mert azon az úton járni.

²⁹ Kiáltoztak, és ezt mondták: „Mi közünk hozzád, Jézus, Istennek Fia? Azért jöttél ide, hogy idő előtt meggyötörj minket?”

³⁰ Tőlük távol pedig egy nagy disznónyáj legelészett.

³¹ Az ördögök pedig kérték őt, és ezt mondták: „Ha kiűzöl minket, engedd meg, hogy abba a disznónyájba mehessünk!”

³² Ő pedig ezt mondta nekik: „Menjetek!” Azok pedig kimenve, belementek a disznónyájba. És íme, az egész disznónyáj a meredekről a tengerbe rohant, és odaveszett a vízbe.

³³ A pásztorok pedig elfutottak, bementek a városba, és hírül adtak mindent, azt is, ami az ördögösökkel történt.

³⁴ Íme, az egész város kiment Jézus elé, és mihelyst meglátták, kérték őt, hogy távozzék az ő határukból.

9

Jézus meggyógyítja a gutaütöttet

Mk 2,1-12; Lk 5,17-26

¹ Hajóra szállva átkelt, és elment az ő városába.

² És íme, hoztak hozzá egy ágyban fekvő gutaütött embert. Látva Jézus ezeknek hitét, ezt mondta a gutaütöttnek: „Bízzál, fiam! Megbocsáttattak neked a te bűneid.”

³ Némelyek az írástudók közül ezt mondták magukban: „Ez káromlást szól.”

⁴ Jézus látta a gondolataikat, és ezt mondta: „Miért gondoltok gonoszat a ti szívetekben?”

⁵ Mert mi könnyebb, ezt mondani: Megbocsáttattak néked a te bűneid! vagy ezt mondani: Kelj föl és járj! –

⁶ Azért, hogy megtudjátok, hogy az Emberfiának van hatalma a földön a bűnöket megbocsátani – mondta a gutaütöttnek: Kelj föl, vedd az ágycat és eredj haza.“

⁷ És az felkelt, és hazament.

⁸ A sokaság pedig ezt látva elálmélkodott, és dicsőítette az Istent, hogy ilyen hatalmat adott az embereknek.

Jézus elhívja Mátét

Mk 2,13-17; Lk 5,27-32

⁹ Amikor Jézus onnét továbbment, látott egy embert ülni a vámszedő helyen, akinek Máté volt a neve, és ezt mondta neki: „Kövess engem!“ És az felkelt, és követte őt.

¹⁰ Amikor letelepedtek a házban, sok vámszedő és bűnös jött oda, letelepedtek Jézussal és tanítványaival az asztalhoz.

¹¹ Látva ezt a farizeusok, ezt mondták az ő tanítványainak: „Miért eszik mesteretek a vámszedőkkel és bűnösökkel együtt?“

¹² Jézus pedig ezt meghallotta, és ezt mondta nekik: „Nem az egészségeseknek van szüksége orvosra, hanem a betegeknek.

¹³ Menjetek el, és tanuljátok meg, mit jelent ez: »Irgalmasságot akarok és nem áldozatot.« Mert nem az igazakat jöttem hívogatni, hanem a bűnösöket a megtérésre.“

Jézus tanítása a bøjtről

Mk 2,18-22; Lk 5,33-39

¹⁴ Akkor János tanítványai jöttek hozzá, és ezt mondták: „Miért van az, hogy mi és a farizeusok sokat böjtölünk, a te tanítványaid pedig nem böjtölnek?”

¹⁵ Ezt mondta nekik Jézus: „Vajon szomorkodhat-e a násznép, amíg velük van a vőlegény? De eljönnek a napok, mikor elvételük tőlük a vőlegény, és akkor böjtölni fognak.

¹⁶ Senki sem rak új posztóból foltot az ócska ruhára, mert ami azt kitoldaná, még tovább szakít a ruhából, és még nagyobb szakadás támad.

¹⁷ Új bort sem töltenek régi tömlőkbe, mert akkor a tömlők szétszakadoznak, és a bor kiömlik, a tömlők is elvesznek; hanem az új bort új tömlőkbe töltik, és mindkettő megmarad.”

A vérfolyásos asszony meggyógyítása. Jairus leányának feltámasztása

Mk 5,21-43; Lk 8,40-56

¹⁸ Mikor ezeket mondta, odajött egy főember, leborult előtte, és ezt mondta: „Az én lányom éppen most halt meg, de gyere, tedd rá kezedet, és megelevenedik.”

¹⁹ Jézus felkelt, és követte őt tanítványaival együtt.

²⁰ És íme, egy asszony, aki tizenkét éve vérfolyásban szenvedett, hozzáférkezve hátulról, megérintette ruhájának szegélyét,

²¹ mert azt mondta magában: „Ha csak ruháját érintem is, meggyógyulok.”

²² Jézus pedig megfordult, rátekintett, és ezt mondta: „Bízzál, leányom, a hited megtartott

téged.” És meggyógyult az asszony, abban az órában.

²³ Jézus a főember házához érve meglátta a sípolókat és a sokaságot,

²⁴ és ezt mondta nekik: „Menjetek innen, mert a lány nem halt meg, csak alszik.” Azok kinevették őt.

²⁵ Mikor pedig a sokaságot eltávolították, bement, megfogta a kezét, és a lány felkelt.

²⁶ Ez a hír elterjedt az egész tartományban.

Jézus meggyógyít két vakot

Mt 20,29-34; Mk 10,46-52; Lk 18,35-43

²⁷ Mikor Jézus továbbment onnan, két vak követte őt, kiáltoztak, és ezt mondták: „Könyörülj rajtunk, Dávidnak fia!”

²⁸ Amikor bement a házba, odamentek a vakok, és ezt mondta nekik Jézus: „Hiszitek-e, hogy én ezt megcselekedhetem?” Ezt mondták neki: „Igen, Uram.”

²⁹ Akkor megérintette szemeiket, és ezt mondta: „Legyen nektek a ti hitetek szerint.”

³⁰ És megnyíltak szemeik, Jézus pedig rájuk parancsolt, és ezt mondta: „Vigyázzatok, senki meg ne tudja!”

³¹ Azok pedig kimentek, és elterjesztették hírét az egész tartományban.

Jézus meggyógyítja az ördögös némat

Mt 12,22-24; Mk 3,22; Lk 11,14-15

³² Mikor pedig elmentek, egy ördögös néma embert hoztak oda hozzá.

³³ Az ördögöt kiűzte, és megszólalt a néma, a sokaság pedig csodálkozva mondta: „Soha nem láttak ilyet Izraelben!”

³⁴ A farizeusok pedig ezt mondták: „Az ördögök fejedelme által űzi ki az ördögöket.”

Az aratnivaló sok, a munkás kevés
Mk 6,6.34; Lk 10,1-2; Jn 4,35

³⁵ Körüljárta Jézus a városokat és a falvakat mind, tanított a zsinagógáikban, és hirdette az Isten országának evangéliumát, gyógyított mindenféle betegséget és mindenféle erőtlenséget a nép között.

³⁶ Mikor látta a sokaságot, könyörületességre indult rajtuk, mert elgyötörtek és elesettek voltak, mint a pásztor nélküli juhok.

³⁷ Ekkor ezt mondta tanítványainak: „Az aratnivaló sok, de a munkás kevés.

³⁸ Kérjétek azért az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába.”

10

Jézus kiküldi tizenkét tanítványát
Mk 6,7-11; Lk 6,13-16; 9,1-5; 10,1-12

¹ Előszólította tizenkét tanítványát, hatalmat adott nekik a tisztátalan lelkek felett, hogy kiűzzék azokat, és gyógyítsanak minden betegséget és erőtlenséget.

² A tizenkét apostol nevei pedig ezek: első Simon, akit Péternek hívnak, és András, az ő testvére; Jakab, Zebedeus fia és János, az ő testvére;

³ Fülöp és Bertalan, Tamás és Máté, a vámszedő; Jakab, Alfeus fia és Lebbeus, akit Taddeusnak hívtak;

⁴ Simon, a kananita és Júdás, az Iskariótes, aki el is árulta őt.

⁵ Ezt a tizenkettőt küldte el Jézus, és megparancsolta nekik: „Pogányok útjára ne menjetek, és samaritánusok városába ne menjetek be,

⁶ hanem menjetek inkább Izrael házának eltévelyedett juhaihoz.

⁷ Menjetek el, és prédikáljatok, mondjátok: Elközelített a mennyek országa!

⁸ Betegeket gyógyítsatok, poklosokat tisztítsatok, halottakat támasszatok, ördögöket űzzetek. Ingyen vettétek, ingyen adjátok.

⁹ Ne szerezzetek se aranyat, se ezüstöt, se rézpénzt erszényetekbe.

¹⁰ Se útitáskát, se két ruhát, se sarut, se pálcát, mert méltó a munkás a kenyérére.

¹¹ Ha pedig egy városba vagy faluba bementek, tudjátok meg, ki méltó ott erre, és maradjatok ott, amíg tovább nem indultok.

¹² Ha bementek a házába, köszöntsétek.

¹³ És ha méltó a ház, szálljon a ti békességetek reá, ha pedig nem méltó, a ti békességetek rátok térjen vissza.

¹⁴ Ha valaki nem fogad be titeket, és nem hallgatja a beszédeteket, amikor kimentek abból a házból vagy városból, lábaitok porát is verjétek le.

¹⁵ Bizony mondom néktek: az ítélet napján könnyebb lesz Sodoma és Gomora földjének

dolga, mint annak a városnak.

¹⁶ Íme, én elbocsátlak titeket, mint juhokat a farkasok közé, legyetek azért okosak, mint a kígyók, és szelídek, mint a galambok.

¹⁷ Óvakodjatok az emberektől, mert törvényszékre adnak titeket, és gyülekezeteikben megostoroznak titeket,

¹⁸ helytartók és királyok elé visznek érettem, bizonyosságul maguknak és a pogányoknak.

¹⁹ Amikor átadnak titeket, ne aggodalmaskodjatok, miképpen vagy mit szóljatok, mert megadatik nektek abban az órában, hogy mit mondjatok.

²⁰ Mert nem ti vagytok, akik szóltok, hanem Atyátoknak Lelke az, aki szól tibennetek.

²¹ Halálra adja majd testvér testvérét, atya gyermekét, gyermekek támadnak szüleik ellen, és megöletik őket.

²² Gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért, de aki mindvégig megáll, az megtartatik.

²³ Amikor pedig egy városban üldöznek titeket, szaladjatok a másikba. Mert bizony mondom néktek, be sem járjátok Izrael városait, mire az Emberfia eljön.

²⁴ Nem följobbvaló a tanítvány a tanítónál, sem a szolga az ő uránál.

²⁵ Elég a tanítványnak, ha olyan, mint a mestere, és a szolga, mint az ő Ura. Ha a házigazdát Belzebubnak hívták, mennyivel inkább az ő házanépét?

²⁶ Ezért ne féljetez tőlük. Mert nincs olyan rejtett dolog, ami napfényre ne jönnön, és olyan titok, ami ki ne tudódnék.

²⁷ Amit nektek a sötétben mondok, azt a világosságban mondjátok el; amit fülbe súgva hallotok, a háztetőkről hirdessétek.

²⁸ Ne féljetez azoktól, akik a testet ölik meg, de a lelket meg nem ölhetik. Hanem attól féljetez inkább, aki mind a lelket, mind a testet elveszítheti a gyehennában.

²⁹ Ugye két verebecskét meg lehet venni egy fillérért, és egy sem esik közülük a földre a ti Atyátok akarata nélkül?

³⁰ Nektek még a fejetez hajszájai is mind számon vannak tartva.

³¹ Ne féljetez tehát: ti sok verebecskénél drágábbak vagytok.

³² Aki tehát vallást tesz énrólam az emberek előtt, én is vallást teszek arról az én mennyei Atyám előtt,

³³ aki pedig megtagad engem az emberek előtt, én is megtagadom azt az én mennyei Atyám előtt.

³⁴ Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békességet hozzak a földre. Nem azért jöttem, hogy békességet hozzak, hanem hogy fegyvert.

³⁵ Mert azért jöttem,
»hogy meghasonlást támasszak az ember és az atyja,
a leány és az anyja,
a meny és az anyósa közt,
³⁶ és hogy az embernek ellensége legyen az ő házanépe.«

³⁷ Aki inkább szereti atyját és anyját, mint engem, nem méltó énhozzám; és aki inkább szereti fiát és lányát, mint engem, nem méltó énhozzám;

³⁸ és aki nem veszi föl az ő keresztjét, és nem követ engem, nem méltó énhozzám.

³⁹ Aki megtalálja életét, elveszíti azt, és aki elveszíti az ő életét énérettem, megtalálja azt.

⁴⁰ Aki titeket befogad, engem fogad be, és aki engem befogad, azt fogadja be, aki engem küldött.

⁴¹ Aki befogadja a prófétát próféta nevében, prófétának jutalmát veszi; és aki befogadja az igazat igaznak nevében, igaznak jutalmát veszi.

⁴² Aki inni ad egynek e kicsinyek közül, csak egy pohár hideg vizet, mert az én tanítványom, bizony mondom néktek, el nem vesztheti jutalmát.“

11

Keresztelő János kérdése és Jézus válasza

Lk 7,18-30

¹ Amikor elvégezte Jézus a tizenkét tanítványnak adott utasítást, elment onnan, hogy tanítson és prédikáljon a városokban.

² János pedig, amikor a fogságban ülve hallott Krisztus cselekedeteiről, elküldött hozzá kettőt tanítványai közül.

³ Ezt mondta neki: „Te vagy-e az, aki eljövendő, vagy pedig mást várjunk?“

⁴ Jézus ezt mondta nekik: „Menjetek el, és jelentsétek Jánosnak, amiket hallotok és láttok:

⁵ a vakok látnak, a sánták járnak, a poklosok megtisztulnak, a süketek hallanak, a halottak feltámadnak, és a szegényeknek evangélium hirdettetik.

⁶ Boldog, aki énbennem meg nem botránkozik.“

⁷ Amikor pedig ezek elmentek, Jézus beszélni kezdett a sokasághoz Jánosról: „Mit mentetek ki látni a pusztába? Nádszalat, amit a szél hajtogat?

⁸ Vagy mit mentetek ki látni? Puha ruhába öltözött embert? Akik puha ruhákat viselnek, királyok palotáiban vannak.

⁹ Vagy mit mentetek ki látni? Prófétát? Bizony mondom néktek, prófétánál is nagyobbat.

¹⁰ Mert ő az, akiről meg van írva:

»Íme, elküldöm követemet a te arcod előtt,
aki elkészíti előtted utadat.«

¹¹ Bizony mondom néktek: az asszonyoktól születettek között nem támadott nagyobb Keresztelő Jánosnál; de aki a legkisebb a mennyek országában, nagyobb nála.

¹² Keresztelő János idejétől fogva mind a mai napig erőszakoskodnak a mennyek országáért, és az erőszakoskodók ragadják el azt.

¹³ Mert minden próféta, és a törvény Jánosig ezt prófétálta.

¹⁴ És ha tudni akarjátok, ő Illés, akinek el kell jönnie.

¹⁵ Akinek van füle a hallásra, hallja meg.

¹⁶ Kihez hasonlítsam ezt a nemzetséget? Hasonlatos a gyermekekhez, akik a piacon ülnek, és kiáltoznak társaiknak:

17 »Sípoltunk nektek
és nem táncoltatok;
siralmas énekeket énekeltünk nektek,
és nem sírtatok.«

18 Mert eljött János, aki nem eszik, nem iszik, és ezt mondják: Ördög van benne.

19 Eljött az Emberfia, aki eszik és iszik, és ezt mondják: Íme, a nagyétkű és részeges ember, a vámszedők és bűnösök barátja. De a bölcsesség fiai igazolni fogják.“

Jézus kárhoztatja a meg nem térő városokat
Lk 10,13-15

20 Ekkor elkezdett szemrehányást tenni azoknak a városoknak, melyekben a legtöbb csoda történt, hogy nem tértek meg:

21 „Jaj néked, Korazin! Jaj néked, Bétsaida! Mert ha Tíruszban és Szidónban történtek volna azok a csodák, amelyek bennetek voltak, rég megtértek volna gyászruhában és hamuban.

22 De mondom nektek: Tírusznak és Szidónnak könnyebb dolga lesz az ítélet napján, mint nektek.

23 Te is Kapernaum, aki az édig felmagasztaltattál, a pokolig fogsz megaláztatni! Mert ha Sodomában történtek volna azok a csodák, amelyek tebenned történtek, mind a mai napig megmaradt volna.

24 De mondom nektek, hogy Sodoma földjének könnyebb dolga lesz az ítélet napján, mint neked.“

Jézus hálaadása és hívó szava
Lk 10,21-22

²⁵ Abban az időben így szólt Jézus, és ezt mondta: „Hálát adok néked, Atyám, mennynek és földnek Ura, mert elrejtetted ezeket a bölcsek és értelmesekek elől, és a kicsinyeknek jelentetted ki.

²⁶ Igen, Atyám, mert így volt kedves előtted.

²⁷ Mindent nekem adott át Atyám, és senki sem ismeri a Fiút, csak az Atya, és az Atyát sem ismeri senki, csak a Fiú, és az, akinek a Fiú akarja kijelenteni.

²⁸ Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugtatlak titeket.

²⁹ Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd és alázatos szívű vagyok, és nyugalmat találtok lelketeknek.

³⁰ Mert az én igám gyönyörűsége, és az én terhem könnyű.“

12

Kalásztépés szombaton

Mk 2,23-28; Lk 6,1-5

¹ Abban az időben Jézus a vetéseken át haladt szombaton, tanítványai pedig megéheztek, és elkezdték a kalászsokat tépni és enni.

² Látták ezt a farizeusok és ezt mondták neki: „Íme, a tanítványaid azt cselekszik, amit nem szabad szombaton cselekedni.“

³ Ő pedig ezt válaszolta nekik: „Nem olvastátok, mit tett Dávid, amikor megéhezett ő, és akik vele voltak?

⁴ Hogyan ment be az Isten házába, és ette meg a szentelt kenyeret, amelyeket nem volt

szabad megenni neki, sem azoknak, akik ővele voltak, csak a papoknak?

⁵ Vagy nem olvastátok a törvényben, hogy szombatnapon megtörik a papok a szombatot a templomban, és nem vétkeznek?

⁶ Mondom nektek, hogy még a templomnál is nagyobb van itt.

⁷ Ha pedig tudnátok, mi ez: »Irgalmasságot akarok és nem áldozatot« – nem ítéltétek volna el az ártatlanokat.

⁸ Mert a szombatnak is Ura az Emberfia.“

Jézus meggyógyítja az elszáradt kezű embert szombatnapon

Mk 3,1-6; Lk 6,6-11

⁹ Továbbmenve onnan elment a zsinagógába.

¹⁰ És íme, ott volt egy elszáradt kezű ember. És megkérdezték őt: „Szabad-e szombatnapon gyógyítani?“ – hogy vádolhassák őt.

¹¹ Ő pedig ezt mondta nekik: „Kicsoda közületek az az ember, akinek van egy juha, és ha az szombatnapon a verembe esik, nem ragadja meg, és nem húzza ki?

¹² Az ember pedig mennyivel drágább a juhnál? Szabad tehát szombatnapon jól cselekedni.“

¹³ Ekkor ezt mondta ennek az embernek: „Nyújtsd ki a kezedet.“ Az kinyújtotta, és olyan éppé lett, mint a másik.

¹⁴ A farizeusok pedig kimentek, tanácsot tartottak ellene, hogyan veszíthetnék el őt.

15 Jézus észrevette ezt, és eltávozott onnan. Nagy sokaság követte őt, és ő meggyógyította mindnyájukat.

16 Megfenyegette őket, hogy hírért el ne terjesszék;

17 hogy beteljesedjék Ézsaiás próféta mondása, aki így szólt:

18 „Íme, az én szolgám, akit választottam,
aki én szeretek, akiben az én lelkem kedvét
leli!

Lelkemet adom belé,
és ítéletet hirdét a pogányoknak.

19 Nem verseng, és nem kiált,
az utcákon senki nem hallja szavát.

20 A megrepesztett nádat nem töri el,
a pislogó gyertyabelet nem oltja ki,
míg diadalra nem viszi az ítéletet.

21 És az ő nevében reménykednek majd a
pogányok.“

Jézust Belzebub szövetségesének mondják

Mk 3,22-30; Lk 11,14-23; 12,10; Mt 9,32-34; Lk 6,43-45

22 Akkor egy vak és néma ördöngöst hoztak hozzá, és meggyógyította őt annyira, hogy a vak és néma ember attól fogva beszélt és látott.

23 Elálmélkodott az egész sokaság, és ezt mondta: „Vajon nem ő Dávidnak Fia?“

24 A farizeusok hallották ezt, és ezt mondták: „Nem ó úzi ki az ördögöket, hanem Belzebubbal, az ördögök fejedelmének segítségével teszi ezt.“

25 Jézus pedig ismerve gondolataikat ezt mondta: „Minden ország, amely magával

meghasonlik, elpusztul, és egy város vagy egy háznép sem maradhat fenn, amely meghasonlik önmagával.

²⁶ Ha pedig a Sátán Sátánt űz ki, önmagával hasonlott meg, és akkor hogyan maradhat fenn országa?

²⁷ És ha én Belzebub által űzöm ki az ördögöket, a ti fiaitok ki által űzik ki? Ezért ők maguk lesznek a ti bíráitok.

²⁸ Ha pedig én Istennek Lelke által űzöm ki az ördögöket, akkor kétség nélkül elérkezett hozzátok az Isten országa.

²⁹ Vagy hogyan mehet be valaki a hatalmasnak házába, és rabolhatja el annak kincseit, hacsak meg nem kötözi előbb a hatalmast, és akkor rabolja ki annak házát?

³⁰ Aki nincs velem, ellenem van, és aki nem gyűjt velem, tékozol.

³¹ Azt mondom ezért nektek: Minden bűn és káromlás megbocsáttatik az embereknek, de a Lélek káromlása nem bocsáttatik meg az embereknek.

³² Még aki az Emberfia ellen szól, annak is megbocsáttatik, de aki a Szentlélek ellen szól, annak sem ezen, sem a másvilágon meg nem bocsáttatik.

³³ Vagy legyetek jó fák, és teremjete jó gyümölcsöt, vagy legyetek romlott fák, és teremjete romlott gyümölcsöt, mert gyümölcséről ismerik meg a fát.

³⁴ Mérgező kígyóknak fajzatai, hogyan szólhattok jókat, holott gonoszak vagytok? Mert a szívnek teljességéből szól a száj.

³⁵ A jó ember a szívének jó kincseiből hozza elő a jókat, a gonosz ember a szívének gonosz kincseiből hozza elő a gonoszokat.

³⁶ De mondom néktek: minden hivalkodó beszédért, amit beszélnek az emberek, számot adnak majd az ítélet napján.

³⁷ Mert a beszédedből ismernek meg igaznak, és a beszédedből ismernek meg hamisnak.“

Jézustól jelt kívánnak

Lk 11,16; 11,29-32; 11,24-26; Mk 16,1-4; Mk 8,11-12

³⁸ Ekkor feleltek neki némelyek az írástudók és farizeusok közül, és ezt mondták: „Mester, jelt akarunk látni tőled.“

³⁹ Ő pedig ezt felelte nekik: „E gonosz és parázna nemzetség jelt kíván, és nem adatik neki más jel, csak a Jónás prófétának jele.

⁴⁰ Mert amint Jónás három éjjel és három nap volt a cethal gyomrában, úgy az Emberfia is három nap és három éjjel lesz a föld gyomrában.

⁴¹ Ninive férfiai az ítéletkor együtt támadnak majd fel ezzel a nemzetséggel, és elítélik ezt, mert ők megtértek Jónás prédikálására; És íme, itt nagyobb van, mint Jónás.

⁴² Dél királynője felkel majd az ítéletkor ezzel a nemzetséggel együtt, és elítéli ezt, mert ő eljött a földnek széléről, hogy hallhassa Salamon bölcsességét; És íme, nagyobb van itt Salamonnál.

⁴³ Mikor pedig a tisztátalan lélek kimegy az emberből, víz nélküli helyeken jár nyugalmat keresve, és nem talál.

⁴⁴ Akkor ezt mondja: Visszatérek a házamba, ahonnan kijöttem. És odamenvé üresen, kisöpörve és fölékesítve találja azt.

⁴⁵ Akkor elmegy, és vesz maga mellé másik hét lelket, gonoszabbakat magánál, és bemenne ott laknak, és ennek az embernek utolsó állapota gonoszabb lesz az elsónél. Így lesz ezzel a gonosz nemzetséggel is.“

Jézus igazi rokonai

Mk 3,31-35; Lk 8,19-21

⁴⁶ Mikor pedig még beszélt a sokaságnak, íme, anyja és testvérei álltak meg odakinn, és beszélni akartak vele.

⁴⁷ Szólt neki valaki: „Íme, anyád és testvéreid odakinn állnak, és beszélni akarnak veled.“

⁴⁸ Ő pedig így felelt annak, aki szólt: „Ki az én anyám, és kik az én testvéreim?“

⁴⁹ És kezét kinyújtva tanítványai felé, ezt mondta: „Íme, az én anyám és az én testvéreim!

⁵⁰ Mert aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát, az nekem fivérem, nővérem és az én anyám.“

13

A magvető

Mk 4,1-20.25; Lk 8,4-15.18

¹ Azon a napon kiment Jézus a házból, és leült a tenger mellett.

² Nagy sokaság gyűlt köréje, akkora, hogy bement a hajóba leülni, az egész sokaság pedig a parton állt.

³ Sokat beszélt nekik példázatokban: „Íme, kiment a magvető vetni,

⁴ és amikor vetett, némely mag az útszélre esett, s jöttek a madarak, felkapdosták azt.

⁵ Némely pedig a köves helyre esett, ahol nem sok föld volt, és hamar kikelt, mivel nem volt mélyen a földben.

⁶ De amikor a nap felkelt, kiégett, és mivel nem volt gyökere, elszáradt.

⁷ Némelyek pedig tövisek közé estek, és a tövisek fölnövekedve megfojtották azt.

⁸ Némely pedig a jó földbe esett, és gyümölcsöt termett, némely százannyit, némely hatvanannyit, némely pedig harmincannyit.

⁹ Akinek van füle a hallásra, hallja meg!”

¹⁰ A tanítványok odamentek hozzá, és ezt mondták neki: „Miért beszélsz hozzájuk példázatokban?”

¹¹ Ő pedig ezt felelte nekik: „Azért, mert nektek megadatott, hogy megértsétek a mennyek országának titkait, őnekik pedig nem adatott meg.

¹² Mert akinek van, annak adatik, és bővülködik, de akinek nincs, attól az is elvételik, amije van.

¹³ Azért szólok nekik példázatokban, mert látván nem látnak,

és hallván nem hallanak, sem nem értenek.

¹⁴ És beteljesedik rajtuk Ézsaiás jövendölése, amely ezt mondja:

»Hallván halljatok, és ne értsetek,

és látván lássatok, és ne ismerjete!

¹⁵ Mert megkövéredett e nép szíve,

füleikkel nehezen hallottak, és szemeiket behunyták,
hogy valami módon ne lássanak szemeikkel,
ne halljanak füleikkel,
és ne értsenek szívükkel,
és meg ne térjenek,
és meg ne gyógyítsam őket.«

¹⁶ A ti szemeitek boldogok, hogy látnak, és a ti füleitek, hogy hallanak.

¹⁷ Mert bizony mondom néktek, hogy sok próféta és igaz kívánta látni, amiket ti láttok, és nem látták, és hallani, amiket ti hallotok, és nem hallották.

¹⁸ Ti tehát halljátok meg a magvető példázatát!

¹⁹ Ha valaki hallja az igét a mennyeknek országáról, és nem érti, eljön a gonosz, és elkapja azt, ami az ő szívébe van elvetve. Ez az, amelyik az útfélre esett.

²⁰ Amelyik pedig a köves helyre esett, az az, aki hallja az igét, és mindjárt örömmel fogadja,

²¹ de nincs gyökere benne, hanem csak ideigvaló, mihelyst pedig nyomorgatás vagy üldözés támad az ige miatt, azonnal megbotránkozik.

²² Amelyik pedig a tövisek közé esett, az az, aki hallja az igét, de a világnak gondja és a gazdagságnak csalárdsága elfojtja az igét, és nem terem gyümölcsöt.

²³ Amely pedig a jó földbe esett, az az, aki hallja is, és érti is az igét, gyümölcsöt is terem, némelyik százannyit, némelyik hatvanannyit, némelyik pedig harmincannyit.“

A búza és a konkoly

²⁴ Más példázatot is mondott nekik: „Hasonlatos a mennyek országa ahhoz az emberhez, aki földjébe jó magot vetett.

²⁵ De amikor az emberek aludtak, eljött az ellensége, konkolyt vetett a búza közé, és elment.

²⁶ Amikor pedig felnövekedett a vetés, és gyümölcsöt termett, akkor meglátszott a konkoly is.

²⁷ A gazda szolgálói ekkor odamentek hozzá, és ezt mondták neki: Uram, nem tiszta magot vetettél földedbe? Honnan van benne a konkoly?

²⁸ Ő pedig ezt mondta nekik: Valamilyik ellenség cselekedte azt. A szolgálói ezt mondták neki: Akarod-e, hogy elmenjünk, és összeszedjük a konkolyt?

²⁹ Ő pedig azt mondta: Nem. Mert amikor összeszeditek a konkolyt, azzal együtt talán a búzát is kiszaggatjátok.

³⁰ Hagyjátok, hogy együtt nőjön mindkettő az aratásig, és az aratás idején azt mondom majd az aratóknak: Szedjétek össze először a konkolyt, és kössétek kévébe, hogy elégessétek; a búzát pedig takarítsátok be csűrömbe.“

A mustármag és a kovász

Mk 4,31-32; Lk 13,18-21

³¹ Más példázatot is mondott nekik: „Hasonlatos a mennyeknek országa a mustármaghoz, melyet fog az ember, és elvet a mezejébe.

³² Az kisebb ugyan minden magnál, de amikor felnő, nagyobb a veteményeknél, és fává lesz,

úgyhogy reá szállnak az égi madarak, és fészket raknak ágain.”

³³ Más példázatot is mondott nekik: „Hasonlatos a mennyeknek országa a kovászhoz, amelyet fog az asszony, három mérce lisztbe belekever, amitől az egész megkel.”

³⁴ Mindezeket példázatokban mondta Jézus a sokaságnak, és példázat nélkül semmit sem mondott nekik,

³⁵ hogy beteljesedjék, amit a próféta mondott: „Megnyitom a számat példázatokra, és feltárom, amik e világ alapítása óta rejtve vannak.”

A búza és a konkoly példázatának értelme

³⁶ Ekkor elbocsátotta Jézus a sokaságot, és bement a házba. Tanítványai odamentek hozzá, és ezt mondták: „Magyarázd meg nekünk a szántóföld konkolyáról szóló példázatot!”

³⁷ Ő pedig így felelt nekik: „Aki a jó magot veti, az az Emberfia,

³⁸ a szántóföld pedig a világ, a jó mag az Isten országának fiai, a konkoly pedig a gonosznak fiai.

³⁹ Az ellenség, aki a konkolyt vetette, az ördög; az aratás pedig a világ vége, az aratók pedig az angyalok.

⁴⁰ Ahogyan összegyűjtik a konkolyt és megégetik, úgy lesz a világ végén.

⁴¹ Az Emberfia elküldi angyalait, és az országából összegyűjtenek minden botránkozást okozót és mindenkit, aki gonoszságot cselekedett,

⁴² és tüzes kemencébe vetik őket: ott lesz sírás és fogcsikorgatás.

⁴³ Akkor az igazak fénylenek, mint a nap Atyjuk országában. Akinek van füle a hallásra, hallja meg!

Az elrejtett kincs, az igazgyöngy és a háló

⁴⁴ „Ismét hasonlatos a mennyek országa a szántóföldben elrejtett kincshez, amelyet megtalált az ember, elrejtí, örömeiben elmegy, eladja mindenét, amiye van, és megveszi azt a szántóföldet.

⁴⁵ Ismét hasonlatos a mennyek országa a kereskedőhöz, aki igazgyöngyöt keres.

⁴⁶ Amikor egy drágagyöngyöt talál, mindenét eladja, amiye van, és megveszi azt.

⁴⁷ Szintén hasonlatos a mennyeknek országa a tengerbe vetett hálózhoz, amely mindenféle fajta halat összefog.

⁴⁸ Miután megtelik, kivonják a partra a halászok, és leülve, a jókat edényekbe gyűjtik, a hitványakat pedig kidobják.

⁴⁹ Így lesz a világnak végén is: Eljönnek majd az angyalok, és kiválasztják a gonoszakat az igazak közül.

⁵⁰ És tüzes kemencébe vetik őket, ott lesz sírás és fogcsikorgatás.“

⁵¹ Azután Jézus ezt kérdezte tőlük: „Megértettétek mindezeket?“ Azok ezt mondták: „Megértettük, Uram.“

⁵² Ő pedig ezt mondta nekik: „Ezért minden írástudó, aki ismeri a mennyek országáról szóló

tanítást, hasonlatos az olyan gazdához, aki őt és újat hoz elő éléskamrájából.”

Jézus Názáretben

⁵³ És történt, hogy amikor Jézus elmondta ezeket a példázatokot, elment onnan.

⁵⁴ És hazájába érve, tanította őket a zsinagógában, úgy, hogy álméltak, és ezt mondták: „Honnan van ebben ez a bölcsesség és az erő?”

⁵⁵ Nem ő annak az ácsmesternek a fia? Nem az ő anyját hívják Máriának, és az ő testvéreit Jakabnak, Józsefnek, Simonnak és Júdásnak?

⁵⁶ És nővérei is nem mind közöttünk élnek? Honnan vette mindezeket?”

⁵⁷ És megbotránkoztak őbenne. Jézus pedig ezt mondta nekik: „A prófétának csak az ő hazájában és házában nincs tisztessége.”

⁵⁸ Nem is tett ott sok csodát a hitetlenségük miatt.

14

Keresztelő János halála

Mk 6,14.17-29; Lk 9,7-9; 3,19-20

¹ Abban az időben Heródes negyedes fejedelem meghallotta Jézus hírét,

² és ezt mondta szolgálóinak: „Ez Keresztelő János: ő támadt fel a halálból, és ezért működnek benne az erők.”

³ Mert Heródes elfogatta Jánost, és megkötözve tömlöcbe vettette Heródiás kedvéért, testvérének, Fülöpnek feleségéért.

⁴ Mert azt mondta neki János: „Nem szabad neked ővele élned.“

⁵ De amikor meg akarta öletni, félt a sokaságtól, mert prófétának tartották őt.

⁶ Hanem amikor Heródes születésnapját ünnepelték, táncolt Heródes lánya őelőttük, és megtetszett Heródesnek.

⁷ Ezért esküvel fogadta, hogy amit kér, megadja neki.

⁸ A leány pedig anyja rábeszélésére ezt mondta: „Add ide nekem egy tálban Keresztelő János fejét.“

⁹ Megszomorodott a király, de esküje és a vendégek miatt megparancsolta, hogy adják oda.

¹⁰ Elküldetett, hogy fejét vegyék Jánosnak a tömlőben,

¹¹ elhozták a fejét egy tálban, odaadták a leálynak, ő pedig odavitte az anyjának.

¹² Azután eljöttek tanítványai, elvitték a testet, és eltemették. Majd elmentek, és jelentették Jézusnak.

Az ötezer ember megvendéglése

Mk 6,34-44; Lk 9,10-17; Jn 6,1-15

¹³ Amikor ezt meghallotta Jézus, elment onnan hajón egy puszta helyre egyedül. A sokaság ezt meghallva gyalog követte őt a városokból.

¹⁴ Amikor kiszállt Jézus, látta a nagy sokaságot, megszánta őket, és betegeiket meggyógyította.

¹⁵ Mikor pedig esteledett, odamentek hozzá tanítványai, és ezt mondták: „Puszta hely ez, és az idő már későre jár. Bocsásd el a sokaságot,

hogy menjenek el a falvakba, és vegyenek maguknak eleséget.”

¹⁶ Jézus pedig ezt mondta nekik: „Nem szükséges elmenniük, adjatok nekik ti enni.”

¹⁷ Azok pedig ezt mondták neki: „Nincsen itt csupán öt kenyერünk és két halunk.”

¹⁸ Ő pedig ezt mondta: „Hozzátok ide hozzám.”

¹⁹ Akkor megparancsolta a sokaságnak, hogy üljenek le a fűre, vette az öt kenyert és a két halat, szemeit az égre emelte, hálát adott, megszegte a kenyereket, a tanítványoknak adta, a tanítványok pedig a sokaságnak.

²⁰ Mindnyájan ettek és jóllaktak, felszedték a maradék darabokat, tizenkét teli kosárral.

²¹ Akik pedig ettek, mintegy ötezren voltak férfiak, asszonyokon és gyermekeken kívül.

Jézus a tengeren jár

Mk 6,45-52; Jn 6,16-21

²² Mindjárt ezután Jézus kényszerítette tanítványait, hogy szálljanak be a hajóba, és menjenek át a túlsó partra, míg ő elbocsátja a sokaságot.

²³ És amint elbocsátotta a sokaságot, felment a hegyre magányosan imádkozni. Mikor pedig beesteledett, egyedül volt ott.

²⁴ A hajó pedig ekkor már a tenger közepén volt, a haboktól háborgattatva, mert a szél szembe fújt.

²⁵ Az éjszaka negyedik részében hozzájuk ment Jézus a tengeren járva.

²⁶ Amikor látták a tanítványok, hogy a tengeren jár, megrémültek, és azt mondták, hogy kísértet, és félelmükben kiáltoztak.

²⁷ Jézus azonnal hozzájuk szólt, és ezt mondta: „Bízzatok, én vagyok, ne féljetek!”

²⁸ Péter ekkor így felelt neki: „Uram, ha te vagy, parancsold meg, hogy hozzád mehessek a vízén.”

²⁹ Ő pedig ezt mondta: „Jöjj!”

És Péter kiszállt a hajóból, hogy a vizeken járva Jézushoz menjen.

³⁰ De amikor látta a nagy szelet, megrémült, és amikor merülni kezdett, felkiáltott: „Uram, tarts meg engem!”

³¹ Jézus pedig azonnal kinyújtotta a kezét, megragadta őt, és ezt mondta neki: „Kicsinyhitű, miért kételkedtél?”

³² Amikor beléptek a hajóba, elállt a szél.

³³ A hajóban levők pedig odamentek hozzá, leborultak előtte és mondták: „Bizony, Isten Fia vagy.”

Jézus sok beteget meggyógyít

Mk 6,53-56

³⁴ És átkelve a tavon eljutottak Genezáret földjére.

³⁵ Amikor megismerték őt annak a helynek lakosai, szétküldték hírét az egész környékben, és minden beteget odavittek hozzá.

³⁶ Kérték, hogy csak ruhájának peremét érinthessék meg. Akik megérintették, mindnyájan meggyógyultak.

15

Jézus tanítása a tisztaságról

Mk 7,1-23

¹ Akkor írástudók és farizeusok jöttek Jézushoz Jeruzsálemből, és ezt mondták:

² „Miért hágják át tanítványaid az ősök rendelkezéseit? Mert nem mossák meg kezeiket, amikor enni akarnak.“

³ Ő pedig így felelt nekik: „Ti meg miért hágjátok át Isten parancsolatait a ti rendelkezéseitek által?

⁴ Mert Isten parancsolta ezt: »Tiszteld atyádat és anyádat«, és »aki atyját vagy anyját szidalmazza, halállal lakoljon.«

⁵ Ti pedig ezt mondjátok: Aki atyjának vagy anyjának ezt mondja: Áldozati ajándék az, amivel megsegíthetnék, annak nem kell tisztelnie többé az ő atyját vagy anyját.

⁶ Ezzel érvénytelenné tettétek az Isten parancsolatait a ti rendelkezéseitek által.

⁷ Képmutatók, igazat prófétált felőletek Ézsaiás:

⁸ »Ez a nép szájával közelít hozzám, és ajkával tisztel engemet,
szíve pedig távol van tőlem.

⁹ Pedig hiába tisztelnek engem,
ha oly tudományokat tanítanak, melyek embereknek parancsolatai.«“

¹⁰ És odahívta a sokaságot, és ezt mondta nekik: „Halljátok és értsétek meg:

11 Nem az fertőzi meg az embert, ami a szájon bemegy, hanem ami kijön a szájából, az fertőzi meg az embert.“

12 Akkor odamentek tanítványai hozzá, és ezt mondták neki: „Tudod, hogy a farizeusok e beszédet hallva megbotránkoztak?“

13 Ő pedig ezt felelte: „Minden palántát, amelyet nem az én mennyei Atyám plántált, ki fognak tépni.

14 Hagyjátok őket, vakoknak vak vezetői ők! Ha pedig vak vezet a vakot, mindketten a verembe esnek.“

15 Péter pedig ezt mondta neki: „Magyarázd meg nekünk ezt a példázatot!“

16 Jézus erre ezt mondta: „Még ti sem értitek?“

17 Nem értitek, hogy minden, ami a szájon bemegy, a gyomorba jut, és az árnyékszékbe kerül?

18 Ami azonban a szájból jön ki, a szívből származik, és ezek fertőzik meg az embert.

19 Mert a szívből származnak a gonosz gondolatok, gyilkosságok, házasságtörések, paráznaságok, lopások, hamis tanúbizonyságok, káromlások.

20 Ezek fertőzik meg az embert. De az, hogy mosdatlan kézzel eszik, nem fertőzi meg az embert.“

A kánaáni asszony

Mk 7,24-30

21 Elment onnan Jézus Tírusz és Szidón vidékeire.

22 És íme, egy kánaáni asszony jött ki abból a tartományból, és így kiáltott neki: „Uram, Dávid

Fia, könyörülj rajtam! Leányomat gonoszul gyötri az ördög.”

²³ Ő pedig egy szót sem felelt neki. Tanítványai odamentek hozzá, és kérték őt: „Bocsásd el, mert utánunk kiáltozik.”

²⁴ Ő pedig ezt mondta: „Nem küldettem, csak Izrael házának elveszett juhaihoz.”

²⁵ Az asszony pedig odaérve leborult előtte, és ezt mondta: „Uram, légy segítségül nekem!”

²⁶ Ő pedig ezt felelte: „Nem jó a fiak kenyerét elvenni, és az ebeknek vetni.”

²⁷ Az pedig így felelt: „Úgy van, Uram! De hiszen az ebek is esznek a morzsákból, amelyek az uruknak asztaláról lehullanak.”

²⁸ Ekkor így felelt neki Jézus: „Ó, asszony! Nagy a te hited! Legyen neked akaratod szerint.” És meggyógyult a leánya abban a pillanatban.

Négyezer ember megvendégelése

Mk 7,31-37; 8,1-10

²⁹ Onnan eltávozva elment Jézus a Galileai-tenger mellé, felment a hegyre, és ott leült.

³⁰ Nagy sokaság ment hozzá, vittek magukkal sántákat, vakokat, némákat, csonkákat és sok más beteget. Odahelyezték őket Jézus lábai elé, és meggyógyította őket.

³¹ Úgy, hogy a sokaság álmélkodott, látva, hogy a némák beszélnek, a csonkák felépülnek, a sánták járnak, a vakok látnak, és dicsőítették Izrael Istenét.

³² Jézus pedig odahívta tanítványait, és ezt mondta: „Szánakozom e sokaságon, mert három napja immár, hogy velem vannak, és

nincs mit enniük. Éhen pedig nem akarom őket elbocsátani, nehogy valamiképpen kidőljenek az úton.”

³³ Tanítványai ezt mondták neki: „Honnan volna e pusztában annyi kenyérünk, hogy jóllakassunk ilyen nagy sokaságot?”

³⁴ Jézus ezt mondta nekik: „Hány kenyeretek van?” Ők pedig így feleltek: „Hét, és néhány halunk.”

³⁵ És megparancsolta a sokaságnak, hogy telepedjenek le a földön,

³⁶ azután vette a hét kenyeret és a halakat, hálát adva megtörte, tanítványainak adta, a tanítványok pedig a sokaságnak.

³⁷ Mindnyájan ettek, és jóllaktak, azután fölszedték a maradék darabokat, hét teli kosárral.

³⁸ Akik pedig ettek, négyezren voltak férfiak, asszonyokon és gyermekeken kívül.

³⁹ Ezek után elbocsátotta a sokaságot, beszállt a hajóba, és elment Magdala vidékére.

16

A farizeusok jelt kívánnak

Mk 8,11-21; Lk 11,16-29; Mt 12,38-39

¹ Odamentek hozzá a farizeusok és a saduceusok, meg akarták kísérteni, és kérték őt, hogy mutasson nekik mennyei jelt.

² Ő pedig így felelt nekik: „Amikor esteledik, azt mondjátok: Szép idő lesz, mert vörös az ég.

³ Reggel pedig: Ma zivatar lesz, mert az ég borús és vörös. Képmutatók, az ég ábrázatát

meg tudjátok ítélni, az idők jeleit pedig nem tudjátok?

⁴ E gonosz és parázna nemzetség jelt kíván, és nem adatik néki jel, csak Jónás prófétának jele.“ És otthagya őket, elment.

⁵ Tanítványai a túlsó partra mentek, és elfelejtettek kenyeret vinni magukkal.

⁶ Jézus pedig mondta nekik: „Vigyázzatok, és őrizkedjetek a farizeusok és szadduceusok kovászatól!“

⁷ Ők pedig tanakodtak maguk között, és ezt mondták: „Nem hoztunk kenyeret magunkkal.“

⁸ Jézus meghallotta ezt, és mondta nekik: „Miért tanakodtok magatok között, ó kicsinyhitűek, hogy kenyeret nem hoztatok magatokkal?“

⁹ Mégsem értitek? Nem is emlékeztek az ötezernek öt kenyérére, és hogy hány kosarat töltöttetek meg?

¹⁰ Sem a négyezernek hét kenyérére, és hogy hány kosarat töltöttetek meg?

¹¹ Hogyan lehet, hogy nem értitek meg, hogy nem a kenyérről beszéltem nektek, mikor mondtam, hogy őrizkedjetek a farizeusok és szadduceusok kovászatól?“

¹² Ekkor értették meg, hogy nem arról szólt, hogy a kenyér kovászatól őrizkedjenek, hanem a farizeusok és szadduceusok tudományától.

Péter vallástétele

Mk 8,27-30; Lk 9,18-21

¹³ Mikor pedig Jézus Cezárea Filippi környékére ment, megkérdezte tanítványait:

„Engem, az Emberfiát kinek mondanak az emberek?”

¹⁴ Ők pedig ezt mondták: „Némelyek Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek; némelyek pedig Jeremiásnak vagy egynek a próféták közül.”

¹⁵ Erre ezt mondta nekik: „Ti kinek mondotok engem?”

¹⁶ Simon Péter felelt, és ezt mondta: „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.”

¹⁷ Jézus így felelt neki: „Boldog vagy, Simon, Jóna fia, mert nem test és vér jelentette ezt ki neked, hanem az én mennyei Atyám.

¹⁸ De én is mondom neked, hogy te Péter vagy, és ezen a kősziklán építem fel az anyaszentegyházamat, és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat.

¹⁹ És neked adom a mennynek országának kulcsait, és amit megkötsz a földön, a mennyekben is kötve lesz, és amit feloldasz a földön, a mennyekben is oldva lesz.”

²⁰ Azután megparancsolta tanítványainak, hogy senkinek se mondják, hogy ő a Jézus Krisztus.

Jézus először szól nyíltan haláláról és feltámadásáról

Mk 8,31-33; Lk 9,22

²¹ Ettől fogva kezdte Jézus jelenteni tanítványainak, hogy neki Jeruzsálembe kell mennie, sokat szenvednie a vénektől, a főpapoktól és az írástudóktól, és meg kell öletnie, de harmadnapon föl kell támadnia.

²² Péter ekkor odafordult hozzá, és megfeddte őt: „Mentsen Isten, Uram! Ez nem eshet meg veled!”

²³ Ő pedig megfordult, és ezt mondta Péternek: „Távozz tőlem, Sátán, bántasz engem, mert nem az Isten dolgaira gondolsz, hanem az emberi dolgokra.”

Jézus követése

Mk 8,34 – 9,1; Lk 9,22

²⁴ Ekkor mondta Jézus tanítványainak: „Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye föl az ő keresztyét, és kövessen engem.

²⁵ Mert aki meg akarja tartani életét, elveszíti azt, aki pedig elveszíti életét énérettem, megtalálja azt.

²⁶ Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de az ő lelkében kárt vall? Vagy milyen váltságot adhat az ember a lelkéért?

²⁷ Mert az Emberfia eljön Atyjának dicsőségében angyalaival, és akkor megfizet mindenkinek cselekedete szerint.

²⁸ Bizony mondom néktek: azok között, akik itt állnak, vannak némelyek, akik nem kóstolják meg a halált, amíg meg nem látják az Emberfiát eljönni az ő országában.”

17

Jézus megdicsőülése

Mk 9,2-13; Lk 9,28-36

¹ Hat nap múlva magához vette Jézus Pétert, Jakabot és annak testvérét Jánost, és felvitte őket magával egy magas hegyre.

² Elváltozott előttük, és arca ragyogott, mint a nap, ruhája pedig fehér lett, mint a fényesség.

³ És íme, megjelent neki Mózes és Illés, akik beszéltek vele.

⁴ Péter pedig megszólalt, és ezt mondta Jézusnak: „Uram, jó nekünk itt lennünk. Ha akarod, építünk itt három hajlékot, neked egyet, Mózesnek is egyet, Illésnek is egyet.”

⁵ Még beszélt, mikor fényes felhő borította be őket, és íme, szózat szólt a felhőből, mondván: „Ez az én szeretett Fiam, akiben én gyönyörködöm: őt hallgassátok!”

⁶ És a tanítványok, amint ezt hallották, arcra estek, és igen megrémültek.

⁷ Jézus pedig odament hozzájuk, megérintette őket, és ezt mondta: „Keljetek fel, és ne féljetek!”

⁸ Mikor pedig szemeiket felemelték, senkit sem láttak, csak Jézust egyedül.

⁹ Mikor a hegyről lejöttek, megparancsolta nekik Jézus: „Senkinek se mondjátok el, amit láttatok, amíg fel nem támadt az Emberfia a halálból.”

¹⁰ És megkérdezték őt tanítványai: „Miért mondják akkor az írástudók, hogy előbb Illésnek kell eljönnie?”

¹¹ Jézus pedig így felelt nekik: „Illés bizony eljön előbb, és mindent helyreállít.

¹² De mondom nektek, hogy Illés már eljött, de nem ismerték fel őt, hanem azt művelték vele,

amit csak akartak. Ugyanígy az Emberfiának is szenvednie kell majd miattuk.”

¹³ Ekkor megértették a tanítványok, hogy Keresztelő Jánosról szólt nekik.

A holdkóros fiú meggyógyítása

Mk 9,14-29; Lk 9,37-43a

¹⁴ Amikor a sokasághoz értek, egy ember jött hozzá, és térdre esett előtte,

¹⁵ és ezt mondta: „Uram, könyörülj az én fiamon, mert holdkóros, és kegyetlenül szenved, mivel gyakran esik tűzbe, és gyakran esik vízbe.

¹⁶ Elvittem őt tanítványaidhoz, és nem tudták meggyógyítani.”

¹⁷ Jézus pedig erre ezt mondta: „Ó, hitetlen és elfajult nemzedék! Vajon meddig leszek veletek? Vajon meddig szenvedlek titeket? Hozzátok őt ide nekem!”

¹⁸ És megdorgálta őt Jézus, és kiment belőle az ördög, a gyermek pedig meggyógyult még abban az órában.

¹⁹ Ekkor a tanítványok mikor magukban voltak, odamentek Jézushoz, és ezt kérdezték tőle: „Mi miért nem tudtuk ezt kiűzni?”

²⁰ Jézus pedig ezt mondta nekik: „A hitelenségetek miatt. Mert bizony mondom néktek: ha akkora hitetek volna, mint a mustármag, és azt mondanátok ennek a hegynek: Menj innen oda! – odamenne, és semmi sem volna lehetetlen nektek.

²¹ Ez a fajta pedig nem megy ki, csak könyörgés és böjtölés által.”

Jézus másodszor szól haláláról és feltámadásáról

Mk 9,30-32; Lk 9,43b-45

²² Amikor pedig Galileában jártak, ezt mondta nekik Jézus: „Az Emberfia emberek kezébe adatik,

²³ és megölik őt, de harmadnapon föltámad.“
És felettébb elszomorodtak.

Jézus megfizeti a templomadót

²⁴ Amikor pedig eljutottak Kapernaumba, a drachmaszedők odamentek Péterhez, és ezt kérdezték tőle: „A ti mesteretek nem fizeti a két drachmát?”

²⁵ Ő így felelt: „De igen.“ És amikor bementek a házba, megelőzte őt Jézus, és ezt mondta: „Mit gondolsz, Simon, a föld királyai kiktől szednek vámot vagy adót: a fiaiktól-e vagy az idegenektől?”

²⁶ Péter ezt mondta neki: „Az idegenektől.“

Ezután Jézus ezt mondta neki: „Tehát a fiak szabadok.

²⁷ De hogy őket meg ne botránkoztassuk, menj a tengerre, vesd be a horgot, és vond ki az első halat, amely ráakad. És felnyitva száját egy státert találsz benne. Vedd ki, és add oda nekik értem és éretted.“

18

A kisgyermek példája. Botránkozás és botránkoztatás

Mk 9,33-37.42-48; Lk 9,46-48; 17,1-2

¹ Abban az órában odamentek a tanítványok Jézushoz, és megkérdezték tőle: „Vajon ki nagyobb a mennyek országában?”

² Jézus odahívott egy kisgyermeket, közéjük állította,

³ és ezt mondta: „Bizony mondom néktek: ha meg nem tértek, és olyanok nem lesztek, mint a kisgyermek, semmiképpen nem mentek be a mennyek országába.

⁴ Aki tehát megalázza magát, mint ez a kisgyermek, az a nagyobb a mennyek országában.

⁵ Aki egy ilyen kisgyermeket befogad az én nevemben, engem fogad be.

⁶ Aki pedig megbotránkoztat egyet e kicsinyek közül, akik énbennem hisznek, jobb annak, hogyha malomkövet kötnek nyakába, és a tenger mélyébe vetik.

⁷ Jaj a világnak a botránkozások miatt! Mert szükséges, hogy botránkozások történjenek, de jaj annak az embernek, aki által a botránkozás történik.

⁸ Ha pedig a kezed vagy lábad megbotránkoztat, vágd le azokat, és dobd el magadtól: mert jobb neked az életre sántán vagy csonkán bemenned, mint ha két kézzel vagy két lábbal vetteted az örök tűzre.

⁹ Ha pedig a szemed botránkoztat meg téged, vágd ki azt, és dobd el magadtól: jobb neked félszemmél bemenned az életre, mint ha két szemmel vetteted a gyehenna tűzére.

¹⁰ Vigyázzatok, hogy e kicsinyek közül egyet se utáljatok, mert mondom néktek, hogy angyalaik

a mennyekben mindig látják mennyei Atyám arcát.

¹¹ Mert az Emberfia azért jött, hogy megtartsa, ami elveszett.

¹² Mit gondoltok, ha valamelyik embernek száz juha van, és egy azok közül eltéved, vajon nem hagyja-e őket ott, és a hegyekbe elmenve nem keresi-e meg azt, amely eltévelyedett?

¹³ És ha történetesen megtalálja, bizony mondom néktek, inkább örvend annak az egynek, mint a kilencvenkilencnek, amelyik nem tévedett el.

¹⁴ Hasonlóképpen a ti mennyei Atyátok sem akarja, hogy egy is elveszen e kicsinyek közül.

Testvériség a gyülekezetben

Lk 17,3

¹⁵ „Ha pedig atyádfia vétkezik ellened, menj el, és dorgáld meg négyszemközt: ha hallgat rád, megnyerted atyádfiát.

¹⁶ Ha pedig nem hallgat rád, végy magad mellé még egy vagy két embert, »hogy két vagy három tanú vallomásával erősítsen meg minden szót.«

¹⁷ Ha azokra sem hallgat, mondd meg a gyülekezetnek. Ha a gyülekezetre sem hallgat, legyen előtted olyan, mint a pogány és a vámszedő.

¹⁸ Bizony mondom néktek: amit megkötök a földön, a mennyben is kötve lesz, amit feloldotok a földön, a mennyben is oldva lesz.

¹⁹ Ismét mondom néktek, hogyha ketten közületek egyetértenek a földön minden dologban, amit csak kérnek, megadja nekik az én mennyei Atyám.

20 Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük.”

A gonosz szolga

21 Ekkor odament hozzá Péter, és ezt mondta: „Uram, hányszor lehet atyámfiának ellenem vétkeznie, és neki megbocsátanom? Még hétszer is?”

22 Jézus ezt mondta neki: „Nem azt mondom neked, hogy még hétszer is, hanem még hetvenhétszer is.

23 Ezért hasonlatos a mennyek országa a királyhoz, aki számot akart vetni az ő szolgálival.

24 Amikor pedig számot kezdett vetni, hoztak eléje egyet, aki tízezer talentummal volt adós.

25 Mivel nem tudott fizetni, megparancsolta ura, hogy adják el őt, feleségét és gyerekeit, és mindenét, amije van, és fizessen.

26 A szolga ezért leborult előtte, könyörgött neki, és ezt mondta: Uram, légy türelemmel hozzám, és mindent megfizetek neked.

27 Az úr pedig megszánta a szolgát, elbocsátotta őt, és az adósságát is elengedte neki.

28 A szolga pedig kiment, és találkozott eggyel az ő szolgatársai közül, aki száz dénárral volt neki adós. Megragadta, fojtogatni kezdte, és ezt mondta: Fizesd meg nekem, amivel tartozol.

29 Szolgatársa ekkor leborult a lábai elé, és könyörgött neki: Légy türelemmel hozzám, és mindent megfizetek neked.

30 De ő ezt nem akarta, hanem elment, börtönbe vettette addig, amíg megfizeti, amivel tartozik neki.

³¹ Amikor szolgatársai látták, hogy mi történt, nagyon megszorodtak. Elmentek, és jelentettek uruknak mindent, ami történt.

³² Akkor magához hívatta őt ura, és ezt mondta neki: Gonosz szolgál, minden adósságodat elengedtem neked, mert könyörögtél nekem.

³³ Nem kellett volna neked is könyörölnöd szolgatársadon, amint én is könyörültem rajtad?

³⁴ Ekkor megharagudott az ura, átadta őt a hóhérok kezébe, míg meg nem fizet mindent, amivel tartozik.

³⁵ Így cselekszik az én mennyei Atyám is veletek, ha szívetekből meg nem bocsátjátok, ki-ki az ő atyjafiának a vétkeiket.”

19

Kérdés a házassági elválásról

Mk 10,1-12; Mt 5,31-32; Lk 16,18

¹ Amikor befejezte Jézus ezeket a beszédeket, elment Galileából, és elment Júdának határaiba, a Jordánon túl.

² Nagy sokaság követte őt, és meggyógyította ott őket.

³ Odamentek hozzá a farizeusok, hogy kísértsék őt, és ezt mondták: „Szabad-e az embernek feleségét bármilyen ok miatt elbocsátani?”

⁴ Ő pedig így felelt: „Nem olvastátok-e, hogy a Teremtő kezdettől fogva »férfiúvá és asszonnyá teremtette őket?»

⁵ És ezt mondta: »Ezért elhagyja a férfiú atyját és anyját, és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté.«

⁶ Úgyhogy többé nem kettő, hanem egy test. Amit azért az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza.“

⁷ Erre azt mondták neki: „Miért rendelte akkor Mózes, hogy válólevelet kell adni, és úgy bocsátani el az asszonyt?“

⁸ Jézus ezt mondta nekik: „Mózes a ti szívetek keménysége miatt engedte meg nektek, hogy feleségeteket elbocsássátok, de ez kezdettől fogva nem így volt.

⁹ Mondom nektek, hogy aki elbocsátja feleségét, hacsak nem parázناسág miatt, és más vesz el, házasságtörő; és aki elbocsátottat vesz el, az is házasságtörő.“

¹⁰ Erre ezt mondták neki tanítványai: „Ha így van a férfi dolga az asszonnyal, akkor nem jó megházasodni.“

¹¹ Ő pedig ezt mondta nekik: „Nem mindenki érti meg, hanem csak az, akinek megadatik.

¹² Mert vannak nemzésre alkalmatlanok, akik anyjuk méhéből születtek így, és vannak nemzésre alkalmatlanok, akiket az emberek tettek ilyenekké; és vannak olyanok, akik önmagukat tették nemzésre alkalmatlanná a mennyeknek országáért. Aki megérti, értse meg.“

Jézus megáldja a kisgyermeket
Mk 10,13-16; Lk 18,15-17

13 Ekkor kisgyermekeket hoztak hozzá, hogy kezeit rájuk tegye, és imádkozzék értük. A tanítványok azonban megdorgálták őket.

14 Jézus pedig ezt mondta: „Hagyjátok e kisgyermekeket, és ne tiltsátok meg nekik, hogy hozzám jöjjenek, mert ilyeneké a mennyek országa.”

15 És kezeit rájuk tette, majd eltávozott onnan.

A gazdag ifjú

Mk 10,17-27; Lk 18,15-17

16 És íme, odajött hozzá egy ember, és ezt kérdezte: „Jó mester, mi jót cselekedjem, hogy örök életet nyerjek?”

17 Ő pedig ezt mondta neki: „Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egy, az Isten. Ha pedig be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat.”

18 Az megkérdezte: „Melyeket?”

Jézus pedig ezt mondta: „»Ne ölj, ne paráználkodj, ne lopj, hamis tanúbizonyságot ne tégy,

19 tiszteld atyádat és anyádat, és szeresd felebarátodat, mint önmagadat.«”

20 Az ifjú erre ezt mondta: „Mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva; mi fogyatkozás van még bennem?”

21 Jézus ezt mondta neki: „Ha tökéletes akarsz lenni, eredj, add el vagyonodat, és oszd ki a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; azután jöjj, és kövess engem.”

22 Az ifjú pedig ezt a beszédet hallva, megszorodva ment el, mert sok jószága volt.

²³ Jézus pedig ezt mondta tanítványainak: „Bizony mondom néktek, hogy a gazdag nehezen megy be a mennyeknek országába.

²⁴ Ismét mondom néktek: Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, mint a gazdagnak az Isten országába bejutni.“

²⁵ A tanítványok pedig amikor ezeket hallották, felettébb álmélkodtak, és ezt mondták: „Kicsoda üdvözülhet tehát?“

²⁶ Jézus pedig rájuk tekintve mondta nekik: „Embereknél ez lehetetlen, de Istennél minden lehetséges.“

A tanítványok jutalma

Mk 10,28-31; Lk 18,28-30

²⁷ Akkor Péter ezt mondta neki: „Íme, mi elhagytunk mindent, és követtünk téged: mi lesz hát a jutalmunk?“

²⁸ Jézus pedig ezt mondta neki: „Bizony mondom néktek, hogy ti, akik követtetek engem, az újjászületéskor, amikor az Emberfia beül a dicsőségének királyi székébe, ti is beültök majd tizenkét királyi székbe, és ítélni fogtok Izrael tizenkét nemzetsége fölött.

²⁹ És aki elhagyta házat vagy testvéreit, nőtestvéreit, atyját, anyját, feleségét, gyermekeit vagy szántóföldjét az én nevéért, mindaz százannyit kap, és örök életet nyer az örökség szerint.

³⁰ De sok elsőből lesz utolsó és sok utolsóból első.“

20

A szőlőmunkások

¹ „Hasonló a mennyek országa a gazdához, aki korán reggel kiment, hogy munkásokat fogadjon szőlőjébe.

² Megegyezett a munkásokkal napi tíz pénzben, és elküldte őket szőlőjébe.

³ Amikor kiment három óra tájban, látott másokat is, akik tétlenül a piacon álltak.

⁴ Ezt mondta nekik: Menjetek el ti is a szőlőbe, és ami igazságos, megadom nektek.

⁵ Azok pedig elmentek.

Hat és kilenc óra tájban ismét kiment, és ugyanúgy cselekedett.

⁶ Tizenegy óra tájban is kiment, és talált másokat, akik tétlenül álltak ott, és megkérdezte tőlük: Miért álltok itt egész napon át tétlenül?

⁷ Azok így feleltek: Mert senki sem fogadott fel minket. Erre ezt mondta nekik: Menjetek el ti is a szőlőbe, és ami igazságos megkapjátok.

⁸ Mikor beesteledett, a szőlőnek ura ezt mondta vincellérjének: Hívd elő a munkásokat, és add ki nekik a bért, az utolsóktól kezdve mind az elsőig.

⁹ És jöttek a tizenegy órások, fejenként tíz-tíz pénzt kaptak.

¹⁰ Jöttek azután az elsők, és azt gondolták, hogy ők többet kapnak, de ők is tíz-tíz pénzt kaptak fejenként.

¹¹ Amint pedig fölvtették, zúgolódni kezdtek a házigazda ellen,

¹² és ezt mondták: Azok az utolsók egyetlen óráig dolgoztak, és egyenlővé tetted őket velünk, akik a napnak terhét és hőségét szenvedtük.

¹³ Ő pedig így felelt közülük egynek: Barátom, nem cselekszem igazságtalanul veled: Vagy nem tíz pénzben szerződöttél velem?

¹⁴ Vedd, ami a tiéd, és menj el. Én pedig ennek az utolsóknak is annyit akarok adni, mint neked.

¹⁵ Talán nem szabad nekem a magaméval azt tennem, amit akarok? Vagy a te szemed azért gonosz, mert én jó vagyok?

¹⁶ Ekképpen lesznek az utolsók elsők és az elsők utolsók; mert sokan vannak a hivatalosak, de kevesen a választottak.“

Jézus harmadszor szól haláláról és feltámadásáról

Mk 10,32-34; Lk 18,31-34

¹⁷ Amikor felment Jézus Jeruzsálembe, útközben csupán a tizenkét tanítványt vette magához, és ezt mondta nekik:

¹⁸ „Íme, felmegyünk Jeruzsálembe, és az Emberfia átadatik a főpapoknak és írástudóknak, és halálra ítélik őt.

¹⁹ A pogányok kezébe adják, hogy megcsúfolják, megostorozzák, és keresztre feszítsék, de harmadnapon feltámad.“

Zebedeus fiainak kérése

Mk 10,35-45; Lk 22,24-27; Lk 12,50

²⁰ Ekkor hozzáment a Zebedeus fiainak anyja fiaival együtt, leborult előtte, hogy kérjen tőle valamit.

21 Ő pedig megkérdezte tőle: „Mit akarsz?” Ő ezt mondta neki: „Mondd, hogy az én két fiam üljön a te országodban: egyik jobb kezed felől, a másik bal kezed felől.”

22 Jézus pedig ezt felelte neki: „Nem tudjátok, mit kértek. Megisszátok-e a poharat, melyet én iszom? És megkeresztelkedtek-e azzal a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem?” Azt mondták neki: „Meg.”

23 Erre ő azt mondta nekik: „Az én poharamat megisszátok ugyan, és a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem, megkeresztelkedtek, de az én jobb és bal kezem felől való ülést nem az én dolgom megadni, hanem azoké lesz az, akiknek az én Atyám elkészítette.”

24 Amikor ezt meghallotta a többi tíz, bosszankodtak a két testvérré.

25 Jézus pedig előszólította őket, és ezt mondta: „Tudjátok, hogy a pogányok fejedelmei uralkodnak szolgáljaikon, és a nagyok hatalmaskodnak rajtuk.

26 De ne így legyen közöttetek, hanem aki közöttetek nagy akar lenni, legyen a ti szolgátok,

27 és aki közöttetek első akar lenni, legyen a ti szolgátok.

28 Amint az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem, hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért.”

A két jerikói vak gyógyítása

Mk 10,46-52; Lk 18,35-43

29 Amikor Jerikóból távoztak, nagy sokaság követte őt.

³⁰ És íme, két vak, aki az út mellett ült, meghalva, hogy Jézus arra megy el, elkezdett kiáltozni: „Uram, Dávidnak Fia, könyörülj rajtunk!”

³¹ A sokaság pedig megdorgálta őket, hogy hallgassanak, de azok annál jobban kiáltoztak: „Uram, Dávidnak Fia, könyörülj rajtunk!”

³² Jézus pedig megállt, és megszólította őket, és ezt kérdezte: „Mit akartok, hogy cselekedjem veletek?”

³³ Ők így feleltek neki: „Azt, Uram, hogy megnyíljanak szemeink.”

³⁴ Jézus pedig megszánta őket, megérintette szemeiket, és szemeik azonnal megnyíltak, és követték őt.

21

Jézus bevonul Jeruzsálembe

Mk 11,1-11; Lk 19,28-38; Jn 12,12-19

¹ Amikor közeledtek Jeruzsálemhez és Betfagéba, az Olajfák hegyéhez jutottak, akkor elküldött Jézus két tanítványt,

² és ezt mondta nekik: „Menjetek ebbe a faluba, amely előttetek van, és ott talátlak egy megkötött szamarat és vele együtt a csikóját: oldjátok el, és hozzátok ide nekem.

³ Ha valaki valamit szól nektek, mondjátok, hogy az Úrnak van szüksége rájuk, és rögtön el fogja engedni őket.”

⁴ Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék a próféta mondása, aki így szolt:

⁵ „Mondjátok meg Sion leányának:

»Íme, királyod jön hozzád,

alázatosan és számaron ülve,
teherhordozó számarának csikóján.«“

⁶ A tanítványok pedig elmentek, és úgy cselekedtek, amint Jézus parancsolta nekik.

⁷ Elhozták a szamarat és annak csikóját, felsőruhájukat rájuk terítették, Jézus pedig ráült.

⁸ A sokaság legnagyobb része pedig felsőruháit az útra terítette, mások pedig fákról gallyakat vagdosztak, és az útra szórták.

⁹ Az előtte és utána menő sokaság pedig így kiáltott:

„Hozsánna a Dávid Fiának!“

„Áldott, aki jó az Úrnak nevében!“

„Hozsánna a magasságban!“

¹⁰ És amikor bement Jeruzsálembe, felbolydult az egész város, és kérdezték: „Kicsoda ez?“

¹¹ A sokaság pedig ezt mondta: „Ez Jézus, a galileai Názáretből való próféta.“

Jézus megtisztítja a templomot

Mk 11,15-19; Lk 19,45-48; Jn 2,13-22

¹² És bement Jézus az Isten templomába, és kiűzte mindazokat, akik árultak és vásároltak a templomban; és a pénzváltók asztalait és a galambárusok székeit felforgatta.

¹³ És ezt mondta nekik: „Meg van írva: »Az én házamat imádság házának mondják: ti pedig latrok barlangjává tettétek.«“

¹⁴ Azután vakok és sánták mentek hozzá a templomban, és meggyógyította őket.

15 A főpapok és az írástudók pedig látva a csodákat, amelyeket cselekedett, és a gyermekeket, akik a templomban kiáltoztak: „Hozsánna a Dávid Fiának!” – haragra gerjedtek,

16 és ezt mondták neki: „Hallod, mit mondanak ezek?”

Jézus pedig ezt válaszolta nekik: „Hallom. Sohasem olvastátok: »A gyermekek és csecsemők szája által szereztél dicsőséget?«”

17 Ezután otthagya őket, kiment a városból Betániába, és ott maradt éjjel.

A fügefafa elszáradása

Mk 11,12-14.20-24

18 Reggel pedig a városba visszajövet megéhezett.

19 És meglátott egy fügefát az út mellett, odament hozzá, és nem talált rajta semmit, hanem csak leveleket. Ekkor ezt mondta neki: „Gyümölcs ezután rajtad soha ne teremjen!” És a fügefafa azonnal elszáradt.

20 Látták ezt a tanítványok, és csodálkozva mondták: „Hogyan száradt el a fügefafa oly hirtelen?”

21 Jézus pedig ezt felelte nekik: „Bizony mondom néktek, ha van hitetek, és nem kételkedtek, nemcsak azt tehetitek meg, ami ezzel a fügefával történt, hanem ha azt mondjátok e hegynek: Kelj fel, és zuhanj a tengerbe, az is megtörténik.

22 És amit imádságotokban kértek, mindazt meg is kapjátok, ha hisztek.”

Kérdés Jézus hatalmáról

Mk 11,27-33; Lk 20,1-8

²³ Amikor bement a templomba, odamentek hozzá a főpapok és a nép vénei, amint tanított, és ezt mondták: „Micsoda hatalommal cselekszed ezeket? És ki adta neked ezt a hatalmat?”

²⁴ Jézus ezt felelte nekik: „Én is kérdezek egy dolgot tőletek, amire ha megfeleltek nekem, én is megmondom nektek, milyen hatalommal cselekszem ezeket.

²⁵ A János keresztsége honnan volt: mennyből vagy emberektől?”

Azok pedig így tanakodtak magukban: „Ha azt mondjuk: mennyből, azt mondja majd nekünk: Akkor miért nem hittetek neki?”

²⁶ Ha pedig azt mondjuk: emberektől, akkor félünk kell a sokaságtól, mert Jánost mindenki prófétának tartja.”

²⁷ Ezért így feleltek Jézusnak: „Nem tudjuk.” Ő pedig ezt mondta nekik: „Én sem mondom meg nektek micsoda hatalommal cselekszem ezeket.

A két testvér példázata

²⁸ „De mit gondoltok ti? Volt egy embernek két fia, és odamenve az elsőhöz, ezt mondta: Eredj, fiam, munkálkodj ma a szőlőmben.

²⁹ Az pedig így felelt: Nem megyek; de azután meggondolta magát, és elment.

³⁰ A másikhoz is odamenve, hasonlóképpen szólt. Ő pedig azt felelte: Elmegyek Uram - de nem ment el.

³¹ E kettő közül melyik teljesítette az atyja akaratát?”

Ezt felelték neki: „Az első.” Jézus ekkor ezt mondta nekik: „Bizony mondom néktek: A vámszedők és a parázna nők megelőznek titeket az Isten országában.

³² Mert eljött hozzátok János, az igazság útján, és nem hittetek neki, a vámszedők és a parázna nők pedig hittek neki. Ti pedig, akik ezt láttátok, azután sem tértetek meg, és nem hittetek neki.”

A gonosz szőlőművesek

Mk 12,1-12; Lk 20,9-19

³³ Hallgassatok meg egy másik példázatot: „Volt egy gazda, aki szőlőt ültetett, azt gyepével körülvette, sajtót ásott le benne, és tornyot épített, kiadta munkásoknak, és elutazott.

³⁴ Amikor pedig a szüret ideje elérkezett, elküldte szolgálait a munkásokhoz, hogy vegyék át a termést.

³⁵ A munkások megfogták a szolgálait, az egyiket megverték, a másikat megölték, a harmadikat pedig megkövezték.

³⁶ Ismét küldött más szolgálakat, többet, mint az előbb, és azokkal is úgy cselekedtek.

³⁷ Utoljára pedig elküldte saját fiát, ezt mondván: A fiamat meg fogják becsülni.

³⁸ De a munkások meglátták a fiút, és azt mondták maguk közt: Ez az örökös. Gyertek, öljük meg, és foglaljuk el az örökségét.

³⁹ És megfogták őt, kivetették a szőlőből, és megölték.

⁴⁰ Amikor azért megjön a szőlőnek ura, vajon mit tesz ezekkel a munkásokkal?”

⁴¹ Ezt felelték neki: „Mivel gonoszok, gonoszul elveszti őket, a szőlőt pedig kiadja más munkásoknak, akik idejében odaadják majd neki a termést.”

⁴² Erre Jézus ezt kérdezte tőlük: „Sohasem olvastátok az Írásokban:

»Amelyik követ az építők megvetettek,
az lett a szegletkő,

az Úrtól lett ez,

és csodálatos a mi szemek előtt?»

⁴³ Ezért mondom nektek, hogy elvételik tőletek az Istennek országa, és oly népnek adatik, amely megtermi annak gyümölcsét.

⁴⁴ És aki erre a kőre esik, szétzúzza magát, akire pedig ez esik reá, szétmorzsolja azt.”

⁴⁵ Amikor a papok és a farizeusok hallották példázatait, megértették, hogy róluk beszél.

⁴⁶ És amikor el akarták őt fogni, megrémültek a sokaságtól, mivel prófétának tartották őt.

22

A királyi menyegző

Lk 14,15-24

¹ Jézus ismét példázatokban beszélt nekik:

² „Hasonlatos a mennyek országa a királyhoz, aki a fiának menyegzőt készített.

³ Elküldte szolgálait, hogy meghívják azokat, akik a menyegzőre hivatalosak voltak; de nem akartak eljönni.

⁴ Ismét küldött másik szolgálakat, ezt mondva: Mondjátok meg a hivatalosoknak: Íme, ebédemet elkészítettem, ökreim és hizlalt

állataim le vannak vágva, és kész minden: gyertek a menyegzőre.

⁵ De azok nem törődtek vele, elmentek: az egyik a szántóföldjére, a másik a kereskedésébe.

⁶ A többiek pedig megfogták szolgálait, bántalmazták, és megölték őket.

⁷ Meghallotta ezt a király, megharagudott, és elküldte hadait, és ezeket a gyilkosokat megölette, és városaikat fölégette.

⁸ Akkor ezt mondta szolgálainak: A menyegző ugyan készen van, de a hivatalosok nem voltak méltók.

⁹ Menjetez azért a keresztutakra, és akit csak találtok, hívjátok be a menyegzőre.

¹⁰ És kimentek a szolgálak az utakra, begyűjtöttek mindenkit, akiket csak találtak, jókat és gonoszakat egyaránt. És megtelt a menyegző vendégekkel.

¹¹ Amikor bement a király, hogy megtekintse a vendégeket, látott ott egy embert, akinek nem volt menyegzői ruhája,

¹² és ezt mondta neki: Barátom, hogyan jöttél ide, holott nincsen menyegzői ruhád? Az pedig hallgatott.

¹³ Akkor mondta a király a szolgálaknak: Kötözzétek meg lábait és kezeit, vigyétek és vessétek őt a külső sötétségre; ott lesz sírás és fogcsikorgatás.

¹⁴ Mert sokan vannak a hivatalosak, de kevesen a választottak.”

Az adópénz

Mk 12,13-17; Lk 20,20-26

15 Ekkor a farizeusok elmentek, és tanácsot tartottak, hogy szóval csalják törbe.

16 Elküldték hozzá tanítványaikat a Heródes-pártiakkal, akik ezt mondták: „Mester, tudjuk, hogy igaz vagy, és az Isten útját igazán tanítod, és nem törődsz senkivel, mert nem emberek személyére nézel.

17 Mondd meg nekünk tehát, mit gondolsz: szabad-e a császárnak adót fizetnünk vagy nem?”

18 Jézus pedig ismerve álnokságukat, ezt mondta: „Mít kísértetek engem, képmutatók?

19 Mutassátok nekem az adópénzt.” Azok pedig odavittek neki egy dénárt.

20 Ekkor ezt kérdezte tőlük: „Kié ez a kép és ez a felírás?”

21 Azt felelték neki: „A császáré.” Akkor ezt mondta nekik: „Adjátok meg tehát a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami Istené.”

22 Ezt hallva elcsodálkoztak, otthagyták őt, és elmentek.

Kérdés a feltámadásról

Mk 12,18-27; Lk 20,27-40

23 Ugyanazon a napon mentek hozzá a saduceusok, akik a feltámadást tagadják, és megkérdezték őt:

24 „Mester, Mózes azt mondta: »ha valaki gyermek nélkül hal meg, annak testvére vegye el feleségét, és támasszon utódot testvérének.«

25 Volt pedig nálunk hét testvér: és az első feleséget vett, meghalt, és mivelhogy nem volt gyermeke, feleségét a testvérére hagyta.

²⁶ Hasonlóképpen a második is, a harmadik is, mind a hetedikig.

²⁷ Legutoljára pedig az asszony is meghalt.

²⁸ A feltámadáskor azért a hét közül melyiké lesz az asszony? Mert mindegyiké volt.“

²⁹ Jézus ezt felelte nekik: „Tévelyegtek, mivel nem ismeritek sem az írásokat, sem az Istennek hatalmát.

³⁰ Mert a feltámadáskor sem nem házasodnak, sem férjhez nem mennek, hanem olyanok lesznek, mint az Isten angyalai a mennyben.

³¹ A halottak feltámadása felől pedig nem olvastátok-e, amit az Isten mondott nektek, amikor így szólt:

³² »Én vagyok Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene«? Az Isten nem holtaknak, hanem élőknek Istene.“

³³ És a sokaság ezt hallva, csodálkozott az ő tudományán.

A nagy parancsolat

Mk 12,28-34; Lk 10,15-28

³⁴ A farizeusok pedig amikor meghallották, hogy a szadduceusokat elnémította, egybe gyűltek,

³⁵ és megkérdezte őt közülük az egyik törvénytudó, hogy kísértse:

³⁶ „Mester, melyik a nagy parancsolat a törvényben?“

³⁷ Jézus pedig ezt mondta neki: „»Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből.«

³⁸ Ez az első és nagy parancsolat.

³⁹ A második pedig hasonlatos ehhez: »Szerezsd felebarátodat, mint magadat.«

⁴⁰ E két parancsolattól függ az egész törvény és a próféták.“

Krisztus Dávidnak Fia és Ura

Mk 12,35-37a; Lk 20,41-44

⁴¹ Mikor a farizeusok egybegyülekeztek, megkérdezte őket Jézus:

⁴² „Hogyan vélekedtek ti a Krisztus felől? Kinek a fia?“

Ezt mondták neki: „A Dávidé.“

⁴³ Aztán megkérdezte tőlük: „Hogyan hívhatja tehát őt Dávid lélekben Urának, amikor ezt mondja:

⁴⁴ »Mondta az Úr az én Uramnak:

Ülj az én jobb kezem felől,
amíg lábaid alá nem vetem ellenségeidet
zsámolyul.«

⁴⁵ Ha tehát Dávid »Urának« hívja őt, hogyan lehet akkor a Fia?“

⁴⁶ És senki nem tudott neki felelni egyetlen szót sem, és megkérdezni sem merté őt többé senki ettől a naptól fogva.

23

Jézus beszéde az írástudók és a farizeusok ellen

Mk 12,35-37a; Lk 20,41-44

¹ Akkor szólt Jézus a sokaságnak és a tanítványainak:

² „Az írástudók és a farizeusok Mózes székében ülnek.

³ Ezért amit parancsolnak nektek, mindazt tartsátok meg, és tegyétek meg, de az ő cselekedeteik szerint ne cselekedjétek. Mert ők mondják, de nem cselekszik.

⁴ Nehéz és elhordozhatatlan terheket kötöznek egybe, és az emberek vállaira vetik, de ők az ujjukkal sem akarják azokat megérinteni.

⁵ Minden dolgukat pedig csak azért cselekszik, hogy lássák őket az emberek, mert megszélesítik homlokszíjaikat, megnagyobbítják köntöseik peremét,

⁶ szeretik a lakomákon a főhelyeket, és a gyülekezetekben az első helyeken szeretnek ülni.

⁷ Szeretik, ha a piacokon köszöntik őket, és ha az emberek így hívják őket: Mester, mester!

⁸ De ti ne hívassátok magatokat mesternek, mert egy a ti mesteretek, a Krisztus, ti pedig mindnyájan testvérek vagytok.

⁹ Atyátoknak se szólítsatok senkit ezen a földön, mert egy a ti Atyátok, aki a mennyben van.

¹⁰ Tanítóknak se hívassátok magatokat, mert egy a ti tanítótok, a Krisztus.

¹¹ Hanem aki nagyobb közöttetek, legyen a ti szolgátok.

¹² Mert aki magát felmagasztalja, megaláztatik, és aki magát megalázza, felmagasztaltatik.

¹³ De jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert a mennyeknek országát bezárjátok az emberek előtt: ti nem mentek be,

és azokat sem engeditek be, akik be akarnának menni.

¹⁴ Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert felemésztitek az özvegyek házát, és színből hosszan imádkoztok: ezért annál súlyosabb lesz a ti büntetésetek.

¹⁵ Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert megkerülitek a tengert és a földet, hogy egy pogányt zsidóvá tegyetek, és ha azzá lett, a gyehenna fiává teszitek őt, kétszerte inkább magatoknál.

¹⁶ Jaj nektek, vak vezetők, akik ezt mondjátok: Ha valaki a templomra esküszik, semmi az, de ha valaki a templom aranyára esküszik, akkor az kötelezi.

¹⁷ Bolondok és vakok, melyik a nagyobb: az arany vagy a templom, amely szentté teszi az aranyat?

¹⁸ És: ha valaki az oltárra esküszik, semmi az, de ha valaki a rajta levő ajándékokra esküszik, akkor az kötelezi.

¹⁹ Bolondok és vakok: melyik a nagyobb, az ajándék vagy az oltár, amely szentté teszi az ajándékot?

²⁰ Aki azért az oltárra esküszik, esküszik arra, és mindazokra, amik azon vannak.

²¹ És aki a templomra esküszik, esküszik rá és arra, aki abban lakik.

²² És aki az égre esküszik, esküszik az Isten királyi székére és arra, aki abban ül.

²³ Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert megdézsmáljátok a mentát, a kaprot és a köményt, és elhagyjátok azt, amik a

legnehezebbek a törvényben: az ítéletet, az irgalmasságot és a hűséget; pedig ezeket kellene cselekedni, és azokat sem elhagyni.

²⁴ Vak vezetők: kiszűritek a szűnyogot, a tevét pedig lenyelitek.

²⁵ Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert megtisztítjátok a pohárnak és a tálnak a külsejét, belül pedig meg vannak rakva zsákmánnyal és mértéktelenséggel.

²⁶ Vak farizeus, tisztítsd meg először a pohár és tál belsejét, hogy külsejük is tiszta legyen.

²⁷ Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert hasonlóak vagytok a meszelt sírokhoz, amelyek kívülről szépnek tetszenek, belül pedig holtaknak csontjaival és minden undoksággal vannak teli.

²⁸ Éppen így ti is, kívülről igazaknak látszotok ugyan, de belül tele vagytok képmutatással és törvénytelenséggel.

²⁹ Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert építitek a próféták sírjait, és felékesítitek az igazak síremlékeit,

³⁰ és ezt mondjátok: Ha atyáink korában éltünk volna, nem lettünk volna bűntársaik a próféták vére ontásában.

³¹ Így hát magatok ellen tesztek bizonyosságot, hogy fiai vagytok azoknak, akik megölték a prófétákat.

³² Töltsétek be ti is atyáitoknak mértékét!

³³ Kígyók, mérges kígyóknak fajzatai, hogyan kerülitek ki a gyehenna büntetését?

³⁴ Ezért íme, prófétákat, bölcseket és írástudókat küldök hozzátok: és ezek közül némelyeket megöltök és megfeszítetek, másokat ezek közül zsinagógáitokban megostoroztok, és városról városra üldöztök,

³⁵ hogy rátok szálljon minden igaz vér, amely kiömlött a földön, az igaz Ábelnek véréből Zakariásnak, Barakiás fiának véréig, akit a templom és az oltár között megöltetek.

³⁶ Bizony mondom néktek, mindezek megtörténnek ezzel a nemzedékkel.

Jézus panasza Jeruzsálem ellen

Lk 13,34-35

³⁷ „Jeruzsálem, Jeruzsálem, ki megölöd a prófétákat, és megkövezed azokat, akik hozzád küldettek, hányszor akartam egybegyűjteni fiaidat, miképpen a tyúk egybegyűjti kiscsibéit szárnya alá, de te nem akartad.

³⁸ Íme, elhagyott lesz a ti házatok.

³⁹ Mert mondom néktek: Mostantól fogva nem láttok engem mindaddig, amíg ezt nem mondjátok: »Áldott, aki jön az Úr nevében!«

24

Jézus jövendölése a templomról

Mk 13,1-2; Lk 21,5-6

¹ Amikor kijött Jézus a templomból, és továbbment, odamentek hozzá tanítványai, hogy megmutassák neki a templom épületeit.

² Jézus pedig ezt mondta nekik: „Nem látjátok mindezeket? Bizony mondom néktek: nem

marad itt kő kövön, amelyet le nem lerombolnak.”

A nagy megpróbáltatás ideje

Mk 13,3-20; Lk 21,5-6

³ Amikor pedig az Olajfák hegyén ült, tanítványai odamentek hozzá, és ezt kérdezték: „Mondd meg nekünk, mikor fognak ezek történni? És mi lesz a jele te eljövetelednek és a világ végének?”

⁴ Jézus így felelt nekik: „Figyeljetek, hogy valaki meg ne tévesszen titeket.

⁵ Mert sokan jönnek majd az én nevemben, akik ezt mondják: Én vagyok a Krisztus; és sokakat megtévesztenek.

⁶ Hallanotok kell majd háborúkról és háborúk híreiről, figyeljetek, hogy meg ne rémüljete, mert mindezeknek meg kell lenniük, de ez még nem a vég.

⁷ Mert nemzet nemzet ellen támad, ország ország ellen, éhínség és ragály lesz, és földrengések lesznek mindenfele.

⁸ Mindez pedig a sok nyomorúságnak a kezdete.

⁹ Akkor nyomorúságra adnak majd beneteket, megölnék titeket, és gyűlöletesek lesztek minden nép előtt az én nevéért.

¹⁰ Akkor sokan megbotránkoznak, elárulják és meggyűlölik egymást.

¹¹ Sok hamis próféta támad, akik sokakat megtévesztenek.

¹² Mivel pedig a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegül.

¹³ De aki mindvégig állhatatos marad, az üdvözülni fog.

¹⁴ És az Isten országának ez az evangéliuma hirdettetik majd az egész világon, bizonyosságul minden népnek; és akkor jó el a vég.

¹⁵ Mikor pedig látjátok majd, hogy »az a pusztító utálatosság«, amelyről Dániel próféta szólott, ott áll a szent helyen – aki olvassa, értse meg! –,

¹⁶ akkor akik Júdeában lesznek, fussanak a hegyekre,

¹⁷ aki a ház tetején van, ne szálljon le, hogy házából valamit kivigyen,

¹⁸ és aki a mezőn van, ne térjen vissza, hogy ruháját elvigye.

¹⁹ Jaj a terhes és szoptató asszonyoknak azokon a napokon!

²⁰ Imádkozzatok pedig, hogy a futástok ne télen legyen, sem szombatnapon.

²¹ Mert akkor olyan nagy nyomorúság lesz, amilyen nem volt a világ kezdete óta mind ez ideig, és nem is lesz soha.

²² Ha azok a napok nem rövidülnének meg, egyetlen ember sem menekülhetne meg, de a választottakért megrövidülnek majd azok a napok.

Az Emberfia eljövetele

Mk 13,21-37; Lk 17,23-27.34-37; 21,25-32; 12,39-40

²³ „Ha valaki ezt mondja akkor néktek: Íme, itt a Krisztus, vagy amott: ne higgyétek el.

24 Mert hamis krisztusok és hamis próféták támadnak, és nagy jeleket és csodákat tesznek, annyira, hogy megtévesszék – ha lehet – a választottakat is.

25 Íme, előre megmondattam nektek!

26 Ezért, ha azt mondják nektek: Íme, a pusztában van, ne menjetek ki! Íme, a belső szobákban, ne higgyétek!

27 Mert amiképpen a villámlás napkeletről támad, és ellátszik egész napnyugatig, úgy lesz az Emberfiának eljövetele is.

28 Mert ahol a dög, oda gyűlnek a keselyűk.

29 Mindjárt pedig ama napok nyomorúságai után

»a nap elsötétedik,

és a hold nem fénylik,

a csillagok az égről lehullanak,

és az egek összetartó erői megrendülnek.«

30 És akkor feltűnik az Emberfiának jele az égen, akkor sír majd a föld minden nemzetsége, és meglátják az Emberfiát eljönni az ég felhőiben nagy hatalommal és dicsőséggel.

31 És elküldi az angyalait nagy trombitaszóval, és egybegyűjtik az ő választottait a négy égtáj felől, az ég egyik végétől a másik végéig.

32 A fügefáról vegyétek a példát: amikor az ága már zsendül, és levelet hajt, tudjátok, hogy közel van a nyár.

33 Így ti is, amikor mindezeket látjátok, tudjátok meg, hogy közel van ő, az ajtó előtt.

34 Bizony mondom néktek, el nem múlik ez a nemzedék, míg mindezek meg nem történnek.

³⁵ Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim semmiképpen el nem múlnak.

³⁶ Arról a napról és óráról pedig senki sem tud, az ég angyalai sem, hanem csak az én Atyám egyedül.

³⁷ Amiképpen pedig Noé napjaiban volt, akképpen lesz az Emberfiának eljövetele is.

³⁸ Mert ahogyan az özönvíz előtti napokban ettek és ittak, házasodtak és férjhez mentek mindaddig a napig, amelyen Noé a bárkába ment,

³⁹ és nem vettek észre semmit, míg el nem jött az özönvíz, és elragadta őket, akképpen lesz az Emberfiának eljövetele is.

⁴⁰ Akkor ketten lesznek a mezőn: az egyik felvétetik, a másik otthagytik,

⁴¹ két asszony örül a malomban, az egyik felvétetik, a másik otthagytik.

⁴² Vigyázzatok tehát, mert nem tudjátok, mely órában jön el a ti Uratok!

⁴³ Azt pedig jegyezzétek meg: ha tudná a ház ura, hogy az éjszakának melyik szakában jön el a tolvaj: vigyázna, és nem engedné, hogy házába törjön.

⁴⁴ Ezért legyetek készen ti is, mert amelyik órában nem gondoljátok, abban jön el az Emberfia!

Az okos és a gonosz szolgálja

Lk 12,42-46

⁴⁵ „Ki tehát a hű és bölcs szolgálja, akit az ő ura gondviselővé tett a háza népén, hogy a maga idejében adjon nekik eledelt?

⁴⁶ Boldog az a szolga, akit az ő ura hazajöve ily munkában talál.

⁴⁷ Bizony mondom néktek, hogy minden jószága fölött gondviselővé teszi őt.

⁴⁸ Ha pedig ama gonosz szolga így szólna szívében: Halogatja még az én uram a hazajövetelt,

⁴⁹ és az ő szolgatársait verni kezdené, a részegesekkel pedig enni és inni kezdene:

⁵⁰ megjön annak a szolgának az ura, amelyik napon nem várja, és amelyik napon nem gondolja;

⁵¹ akkor kettévágatja őt, és a képmutatók sorsára juttatja: ott lesz sírás és fogcsikorgatás.“

25

A tíz szűz

¹ „Akkor hasonlatos lesz a mennyek országa a tíz szűzhöz, akik elővették lámpásaikat, és kimentek a vőlegény elé.

² Őt pedig közülük eszes volt, és öt bolond.

³ Akik bolondok voltak, amikor lámpásaikat elővették, nem vittek magukkal olajat.

⁴ Az eszesek pedig lámpásaikkal együtt olajat is vittek magukkal az edényeikben.

⁵ Mivel pedig a vőlegény késett, mindannyian elszunnyadtak és elaludtak.

⁶ Éjfélkor pedig kiáltás hallatszott: Íme, jön a vőlegény! Jöjjetek elé!

⁷ Akkor felkeltek a szűzek mind, és elkészítették lámpásaikat.

⁸ A bolondok ezt mondták az eszeseknek: Adjatok nekünk olajotokból, mert a mi lámpásaink ki fognak aludni.

⁹ Az eszesek pedig így feleltek: Nem lenne elegendő talán sem nekünk, sem nektek; menjetek inkább az árusokhoz, és vegyetek magatoknak.

¹⁰ Mikor pedig elmentek vásárolni, megérkezett a vőlegény, és akik készen voltak, bementek vele a menyegzőre, és bezárták az ajtót.

¹¹ Később pedig a többi szűz is megjött, és ezt mondták: Uram, uram, nyisd ki nekünk.

¹² Ő pedig így felelt: Bizony mondom néktek, nem ismerlek titeket.

¹³ Vigyázzatok azért, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok, amelyen az Emberfia eljön.

A talentumok

Lk 19,12-27

¹⁴ „Mert éppen úgy van ez, mint az az ember, aki útra akart kelni, hívatta szolgálait, és amije volt, átadta nekik.

¹⁵ Az egyiknek öt talentumot adott, a másiknak kettőt, a harmadiknak pedig egyet, kinek-kinek erejéhez képest, és azonnal útra kelt.

¹⁶ Az, aki az öt talentumot kapta, elment, kereskedett azokkal, és szerzett másik öt talentumot.

¹⁷ Ugyanígy, akié a kettő volt, az is másik kettőt nyert hozzá.

¹⁸ Aki pedig az egyet kapta, elment, elásta azt a földbe, és elrejtette urának pénzét.

¹⁹ Sok idő múlva pedig megjött a szolgálknak ura, és számadást tartott velük.

20 Eljött az, aki az öt talentumot kapta, és hozott másik öt talentumot, és ezt mondta: Uram, öt talentumot adtál nekem, íme, másik öt talentumot nyertem azokon.

21 Ura pedig ezt mondta neki: Jól van, jó és hű szolgám, kevésen voltál hű, sokra bízlak ezután, menj be uradnak örömébe.

22 Eljött az is, ki a két talentumot kapta, és ezt mondta: Uram, két talentumot adtál nekem, íme, két másik talentumot nyertem rajta.

23 Ura ezt mondta neki: Jól van, jó és hű szolgám, kevésen voltál hű, sokra bízlak ezután, menj be uradnak örömébe.

24 Eljött az is, aki az egy talentumot kapta, és ezt mondta: Uram, tudtam, hogy te kegyetlen ember vagy, aki ott is aratsz, ahol nem vetettél, ott is gyűjtesz, ahol nem szórtál.

25 Ezért félelmemben elmentem, és elástam a te talentumodat a földbe: Íme, itt van, ami a tied.

26 Ura pedig így felelt neki: Gonosz és rest szolga, tudtad, hogy ott is aratok, ahol nem vettem, és ott is gyűjtök, ahol nem szórtam.

27 El kellett volna helyezned pénzemet a pénzváltóknál, és én megjöve nyereséggel kaptam volna meg a magamét.

28 Vegyétek el ezért tőle a talentumot, és adjátok oda annak, akinek tíz talentuma van.

29 Mert mindenkinek, akinek van, adatik, és megszorítottatik; akinek pedig nincsen, attól az is elvétetik, amije van.

30 A haszontalan szolgát vessétek a külső sötétségre: ott lesz sírás és fogcsikorgatás.

Az utolsó ítéletről

³¹ „Amikor pedig eljön az Emberfia az ő dicsőségében és vele a szent angyalok mind, akkor majd beül dicsőségének királyi székébe.

³² És eléje gyűjtenek minden népet, és elválasztják majd őket egymástól, ahogyan a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől.

³³ És a juhokat jobb keze felől, a kecskéket pedig bal keze felől állítja.

³⁴ Akkor ezt mondja a király a jobb keze felől állóknak: Gyertek, Atyám áldottai, örököljétek ezt az országot, amelyet számotokra készített a világ megalapítása óta.

³⁵ Mert éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, jövevény voltam, és befogadtatok,

³⁶ mezítelen voltam, és felruháztatok, beteg voltam, és meglátogattatok, fogoly voltam, és eljöttetek hozzám.

³⁷ Akkor így felelnek majd neki az igazak: Uram, mikor láttuk, hogy éheztél, és tápláltunk volna, vagy szomjaztál, és innod adtunk volna?

³⁸ Mikor láttuk, hogy jövevény voltál, és befogadtunk volna, vagy mezítelen voltál, és felruháztunk volna?

³⁹ Mikor láttuk, hogy beteg vagy fogoly voltál, és hozzád mentünk volna?

⁴⁰ És így felel a király majd nekik: Bizony mondom néktek, amennyiben megcselekedtétek ezt eggyel az én legkisebb atyámfiai közül, velem cselekedtétek meg.

⁴¹ Akkor szól majd a bal keze felől állókhoz is: Távozzatok tőlem, átkozottak, az ördögöknek és az ő angyalainak elkészített örök tűzre.

⁴² Mert éheztem, és nem adtatok ennem, szomjaztam, és nem adtatok innom,

⁴³ jövevény voltam, és nem fogadtatok be, mezítelen voltam, és nem ruháztatok fel, beteg és fogoly voltam, és nem látogattatok meg engem.

⁴⁴ Akkor ezek is így felelnek majd neki: Uram, mikor láttuk, hogy éheztél vagy szomjaztál, vagy hogy jövevény, vagy mezítelen, vagy beteg, vagy fogoly voltál, és nem szolgáltunk volna neked?

⁴⁵ Akkor így felel majd nekik: Bizony mondom néktek, amennyiben nem cselekedtétek meg eggyel ezekkel a legkisebbek közül, velem nem cselekedtétek meg.

⁴⁶ És ezek elmennek az örök gyöttelemeire, az igazak pedig az örök életre.”

26

Jézus harmadszor szól szenvedéseiről

Mk 14,1-2; Lk 22,1-2; Jn 11,47-53

¹ Amikor Jézus mindezeket a beszédeket befejezte, ezt mondta tanítványainak:

² „Tudjátok, hogy két nap múlva húsvétnak ünnepe lesz, és az Emberfia elárultatik, hogy megfeszítsék.”

³ Akkor egybegyűltek a főpapok, az írástudók és a nép vénei a főpap házában, akit Kajafásnak hívtak.

⁴ És tanácsot tartottak, hogy Jézust csellemel elfogják és megölik.

⁵ De ezt mondták: „Ne az ünnepen: nehogy zendülés legyen a nép között.”

Jézus megkenetése Betániában

Mk 14,3-9; Jn 12,1-8

⁶ Amikor Jézus Betániában, a poklos Simon házában volt,

⁷ odament hozzá egy asszony, akinél drága kenetnek alabástrom szelencéje volt, és ezt a fejére öntötte, amint az asztalnál ült.

⁸ Látva ezt tanítványai, bosszankodtak, és ezt mondták: „Mire való ez a tékozlás?”

⁹ Mert eladhatták volna ezt a kenetet nagy áron, és odaadhatták volna árát a szegényeknek.”

¹⁰ Amikor ezt észrevette Jézus, ezt mondta nekik: „Miért bántjátok ezt az asszonyt? Hiszen jó dolgot cselekedett velem.

¹¹ Mert a szegények mindenkor veletek lesznek, de én nem leszek mindenkor veletek.

¹² Mert amikor ő ezt a kenetet testemre öntötte, a temetésemre gondolva cselekedte azt.

¹³ Bizony mondom néktek, hogy ahol az egész világon prédikálják majd az evangéliumot, amit ez énvelem cselekedett, azt is hirdetik majd az ő emlékezetére!”

Júdás elárulja Jézust

Mk 14,10-11; Lk 22,3-6

¹⁴ Akkor a tizenkettő közül egy, akit Iskariótes Júdásnak hívtak, a főpapokhoz ment,

15 és ezt mondta: „Mit akartok nekem adni, ha én kezetekbe adom őt?” Azok pedig harminc ezüstpénzt rendeltek neki.

16 És ettől fogva keresete az alkalmat, hogy elárulja őt.

Az utolsó vacsora

Mk 14,12-25; Lk 22,7-23; 1Kor 11,23-25

17 A kovásztalan kenyerek első napján oda-mentek Jézushoz a tanítványok, és ezt mondták: „Hol akard, hogy elkészítsük neked a húsvéti bárányt?”

18 Ő pedig ezt válaszolta: „Menjetek el a városba ahhoz a bizonyos emberhez, és ezt mondjátok neki: A Mester üzeni: Az én időm közel van; nálad tartom meg a húsvétot tanítványaimmal.”

19 És úgy cselekedtek a tanítványok, amint Jézus parancsolta nekik, és elkészítették a húsvéti bárányt.

20 Mikor pedig beesteledett, letelepedett a tizenkettővel,

21 és amikor ettek, ezt mondta: „Bizony mondom néktek, közületek egy elárul engem.”

22 És felettébb megszorodva kezdték mindannyian kérdezni tőle: „Én vagyok-e az, Uram?”

23 Ő pedig így felelt: „Aki velem együtt mártja kezét a tálba, az árul el engem.

24 Az Emberfia jóllehet elmegy, amint meg van írva felőle, de jaj annak az embernek, aki az Emberfiát elárulja; jobb volna annak az embernek, ha nem született volna meg.”

²⁵ Megszólalt Júdás is, aki elárulta őt, és ezt mondta: „Én vagyok az, Mester?” Ő ezt felelte: „Te mondtad.”

²⁶ Mikor pedig ettek, vette Jézus a kenyeret, hálát adott, megtörte és a tanítványoknak adta, és ezt mondta: „Vegyétek és egyétek, ez az én testem!”

²⁷ Azután vette a poharat, és hálát adott, nekik adta, és ezt mondta: „Igyatok ebből mindnyájan,

²⁸ mert ez az én vérem, az új szövetség vére, amely sokakért kiontatik bűnöknek bocsánatára.

²⁹ Mondom pedig néktek: Mostantól fogva nem iszom a szőlőtőkének ebből a terméséből mind ama napig, amikor újat iszom veletek Atyámnak országában.”

Az Olajfák hegyén

Mk 14,26-31; Lk 22,33-34

³⁰ És dicséretet énekelve, kimentek az Olajfák hegyére.

³¹ Akkor ezt mondta nekik Jézus: „Mindnyájan ezen az éjszakán megbotránkoztok énbennem. Mert meg van írva:

»Megverem a pásztort,
és elszélednek a nyájnak juhai.«

³² De föltámadásom után előttetek megyek majd Galileába.”

³³ Péter pedig így felelt neki: „Ha mindnyájan megbotránkoznak is tebenned, én soha meg nem botránkozom.”

³⁴ Jézus ezt mondta neki: „Bizony mondom néked, ezen az éjszakán, mielőtt megszólal a kakas, háromszor megtagadsz engem.”

35 Péter ezt mondta neki: „Ha meg is kell veled hálnom, akkor sem tagadlak meg téged.” Hasonlóképpen szóltak a többi tanítványok is.

A Gecsemáné-kertben

Mk 14,32-42; Lk 22,39-46

36 Akkor elment Jézus velük egy helyre, amelyet Gecsemánénak hívtak, és ezt mondta a tanítványoknak: „Üljetek le itt, míg elmegyek, és amott imádkozom.”

37 És maga mellé vette Pétert és Zebedeusnak két fiát, kezdett szomorkodni és gyötrődni.

38 Ekkor ezt mondta nekik: „Felette igen szomorú az én lelkem mindhalálig! Maradjatok itt, és virrasszatok énvelem.”

39 És egy kissé előre menve, arcra borult, és így könyörgött: „Atyám! Ha lehetséges múltjék el tőlem e pohár; mindazáltal ne úgy legyen, amint én akarom, hanem amint te.”

40 Ekkor odament a tanítványokhoz, és alva találta őket, és ezt mondta Péternek: „Így nem bírtok velem virrasztani egy óráig sem?”

41 Virrasszatok, és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek; mert jóllehet a lélek kész, de a test erőtlen.”

42 Ismét elment másodszor is, és így könyörgött: „Atyám! Ha el nem múlhat tőlem e pohár, hogy ki ne igyam, legyen meg a te akaratod.”

43 És amikor visszatért, ismét alva találta őket, mert elnehezedtek szemeik.

44 Otthagyva őket ismét elment, és imádkozott harmadszor ugyanazokkal a szavakkal szólva.

45 Ekkor odament tanítványaihoz, és ezt mondta nekik: „Aludjatok immár, és nyugodjatok. Íme, elközelgett az óra, és az Emberfia a bűnösök kezére adatik.

46 Keljetek fel, menjünk! Íme, közel van, aki elárul engem.“

Jézus elfogatása

Mk 14,43-52; Lk 22,47-53; Jn 18,3-11

47 Amikor még beszélt, íme, Júdás, egy a tizenkettő közül, eljött a főpapoktól és a nép véneitől, és vele együtt nagy sokaság fegyverekkel és fustélyokkal.

48 Aki pedig őt elárulta, jelt adott nekik: „Akit én majd megcsókolok, ő az, fogjátok el őt.“

49 És mindjárt Jézushoz lépve ezt mondta: „Üdvözlég, Mester!“ És megcsókolta.

50 Jézus pedig ezt mondta neki: „Barátom, miért jöttél?“

Akkor odamentek hozzá, kezeiket Jézusra vetették, és elfogták őt.

51 És íme, egy azok közül, akik Jézussal voltak, kinyújtva kezét, szablyáját kirántotta, és a főpap szolgáját megcsapva, levágta annak egyik fülét.

52 Akkor ezt mondta neki Jézus: „Tedd helyére szablyádat, mert akik fegyvert fognak, fegyverrel kell veszniük.

53 Vagy azt gondolod, hogy nem kérhetném most az én Atyámat, hogy adjon ide mellém tizenkét sereg angyalnál is többet?

⁵⁴ De miképpen teljesednének be az Írások, hogy így kell lennie?“

⁵⁵ Ugyanekkor ezt mondta Jézus a sokaságnak: „Mint valami latorra úgy jöttetek, fegyverekkel és fustélyokkal, hogy megfogjatok engem? Naponként nálatok ültem, tanítva a templomban, és mégsem fogtatok el engem.“

⁵⁶ Mindez pedig azért lett, hogy beteljesedjenek a próféták írásai. Ekkor elhagyták őt a tanítványok mind, és elfutottak.

Jézus a nagytanács előtt

Mk 14,53-65; Lk 22,66-71; Jn 18,12-14.19-24

⁵⁷ Azok pedig megfogták Jézust, elvitték Kafáshoz, a főpaphoz, ahol az írástudók és vének összegyűltek.

⁵⁸ Péter pedig követte őt távolról, egészen a főpap pitvaráig, és bement, leült a szolgálkkal, hogy lássa a dolgok végét.

⁵⁹ A főpapok pedig és a vének és az egész tanács hamis bizonyítékot keresett Jézus ellen, hogy megölhessék őt,

⁶⁰ de nem találtak. Noha sok hamis tanú állt elő, mégsem találtak.

Végül pedig előállt két hamis tanú,

⁶¹ és így szólt: „Ez azt mondta: Lerombolhatom az Isten templomát, és három nap alatt felépíthetem azt.“

⁶² És fölkelt a főpap, és ezt mondta neki: „Semmit sem felelsz? Micsoda tanúbizonyságot tesznek ezek ellened?“

⁶³ Jézus pedig hallgatott. A főpap ekkor ezt mondta neki: „Az élő Istenre kényszerítlek

téged, hogy mondd meg nekünk, hogy te vagy-e a Krisztus, az Istennek Fia?”

⁶⁴ Jézus ezt felelte: „Te mondtad. Sőt mondom nektek: Mostantól fogva meglátjátok az Emberfiát az Istennek hatalmas jobbán ülni és eljönni az égnek felhőiben.”

⁶⁵ Ekkor a főpap megszagatta ruháit, és ezt mondta: „Káromlást szólt. Mi szükségünk van még bizonyítékokra? Íme, most hallottátok az istenkáromlást.

⁶⁶ Mit gondoltok?” Azok pedig így feleltek: „Méltó a halálra.”

⁶⁷ Akkor szembeköpték, és arcul csapták, néhányan pedig botokkal verték,

⁶⁸ és ezt mondták: „Prófétáld meg nekünk, Krisztus, ki az, aki megütött téged!”

Péter megtagadja Jézust

Mk 14,66-72; Lk 22,54-62; Jn 18,15-18.25-27

⁶⁹ Péter pedig kint ült az udvaron. Odament hozzá egy szolgálóleány, és ezt mondta: „Te is a galileai Jézussal voltál.”

⁷⁰ Ő pedig mindenkinek a hallatára megtagadta, és ezt mondta: „Nem tudom, mit beszélsz.”

⁷¹ Amikor pedig kiment a tornácra, meglátta őt egy másik szolgálóleány, és ezt mondta az ott levőknek: „Ez is a názáreti Jézussal volt.”

⁷² És ismét megtagadta, mégpedig esküvel: „Nem is ismerem ezt az embert.”

⁷³ Kevés idő múlva pedig az ott álldogálók mentek oda hozzá, és mondták Péternek: „Bizony te is közülük való vagy, hiszen a te beszéded is elárul téged.”

⁷⁴ Ekkor átkozódni és esküdni kezdett: „Nem ismerem ezt az embert.”

És a kakas azonnal megszólalt.

⁷⁵ És visszaemlékezett Péter Jézus szavára, aki ezt mondta neki: „Mielőtt a kakas megszólal, háromszor megtagadsz engem.” És kimenve onnan keserves sírásra fakadt.

27

Jézust átadják Pilátusnak

Mk 15,1; Lk 23,1; Jn 18,28-32

¹ Amikor pedig reggel lett, tanácsot tartottak mind a főpapok és a nép vénei Jézus ellen, hogy őt megöljék.

² Megkötözték, elvitték és átadták Poncius Pilátusnak, a helytartónak.

Júdás halála

ApCsel 1,16-20

³ Akkor látta Júdás, aki őt elárulta, hogy elítélték, megbánta tettét, és visszavitte a harminc ezüstpénzt a főpapoknak és a véneknek,

⁴ és ezt mondta: „Vétkeztem, hogy elárultam az ártatlan vért.” Azok pedig ezt mondták: „Mi közünk hozzá? A te dolgod!”

⁵ Ő pedig eldobta az ezüstpénzeket a templomban, eltávozott, elment, és felakasztotta magát.

6 A főpapok pedig felszedték az ezüstpénzeket, és ezt mondták: „Nem szabad ezeket a templom kincsei közé tennünk, mert vér díja.”

7 Tanácsot ültek, és megvásárolták azon a Fazekasmezőt, idegenek számára temetőnek.

8 Ezért hívják ezt a mezőt Vérmezőnek mind a mai napig.

9 Ekkor teljesedett be Jeremiás próféta mondása, aki így szólott:

„És vették a harminc ezüstpénzt, a megbecsültnek árát, akit Izrael fiai ennyire becsültek.

10 És adták a Fazekasmezőért, amint az Úr rendelte nékem.”

Jézus Pilátus előtt

Mk 15,2-5; Lk 23,1-5; Jn 18,33-38

11 Jézus pedig ott állt a helytartó előtt, aki ezt kérdezte tőle: „Te vagy-e a zsidók királya?” Jézus pedig ezt mondta neki: „Te mondd.”

12 És amikor a főpapok és a vének vádolták őt, semmit sem felelt.

13 Akkor ezt mondta neki Pilátus: „Nem hallod, milyen sok mindent vallanak ellened?”

14 És nem felelt neki egyetlen szóra sem, úgyhogy a helytartó igen elcsodálkozott.

Jézus és Barabbás

Mk 15,6-15; Lk 23,13-25; Jn 18,39-40; 19,4-16

15 Ünnepenként pedig egy foglyot szokott szabadon bocsátani a helytartó a sokaság kedvéért, akit akarnak.

16 Volt akkor egy nevezetes foglyuk, akit Barabbásnak hívtak.

17 Mikor ezért egybegyűltek, ezt mondta nekik Pilátus: „Melyiket akarjátok, hogy elbocsássam nektek: Barabbást vagy Jézust, akit Krisztusnak hívnak?”

18 Mert jól tudta, hogy irigységből adták őt kezére.

19 Amint pedig az ítélőszékben ült, küldött jött hozzá feleségétől, aki ezt üzenté: „Ne avatkozz ennek az igaz embernek dolgába, mert sokat szenvedtem ma álmomban miatta.”

20 A főpapok és vének pedig rábeszéltek a sokaságot, hogy Barabbást kérjék ki, Jézust pedig veszítsék el.

21 A helytartó megkérdezte tőlük: „A kettő közül melyiket akarjátok, hogy elbocsássam nektek?” Azok pedig ezt mondták: „Barabbást.”

22 Pilátus ezt mondta nekik: „Mit cselekedjem hát Jézussal, akit Krisztusnak hívnak?” Mindnyájan ezt mondták: „Feszíttessék meg!”

23 A helytartó ezután ezt mondta: „Mert mi rosszat cselekedett?” Azok pedig még inkább kiáltottak: „Feszíttessék meg!”

24 Pilátus pedig látva, hogy semmit sem használ, hanem még nagyobb háborúság támad, vizet hozatott, megmosta kezeit a sokaság előtt, és ezt mondta: „Ártatlan vagyok ennek az igaz embernek véréből. Ti lássátok!”

25 Az egész nép ezt mondta: „Az ő vére mirajtunk és magzatainkon!”

26 Akkor elbocsátotta nekik Barabbást, Jézust pedig megostoroztatta, és kezükbe adta, hogy feszítsék meg.

Jézus megcsúfolása

Mk 15,16-19; Jn 19,1-5

27 Akkor a helytartó vitézei elvitték Jézust az őrházba, és odagyűjtötték hozzá az egész csapatot.

28 Levetköztették, bíborpalástot adtak rá,

29 tövisből font koronát tettek fejére, és nádszálat a jobb kezébe, és térdet hajtva előtte csúfolták őt, ezt mondva: „Üdvözlégy, zsidóknak királya!”

30 Amikor megköpdösték őt, elvették tőle a nádszálat, és fejéhez verdesték.

31 Miután megcsúfolták, levették róla a palástot, maga ruháiba felöltöztették, és elvitték, hogy keresztre feszítsék őt.

32 Kifele menet pedig találkoztak egy cirénei emberrel, akit Simonnak hívtak, ezt kényszerítették, hogy vigye az ő keresztjét.

33 Amikor eljutottak arra a helyre, amit Golgotának, azaz Koponya-helynek neveztek,

34 méreggel kevert ecetet adtak neki inni. De amikor megízlelte azt, nem akart inni.

35 Miután pedig megfeszítették őt, elosztották ruháit, sorsot vetve, hogy beteljesedjék a próféta mondása: „Megosztóznak ruháimon, és köntösömre sorsot vetnek.”

36 Azután leültek ott, és őrizték őt.

37 Feje fölé illesztették elítélésének okát, ez volt odaírva: „Ez Jézus, a zsidók királya.”

³⁸ Akkor megfeszítettek vele együtt két latrot is, egyiket jobb kéz felől, a másikat bal kéz felől.

³⁹ Az arra menők pedig szidalmazták őt, fejüket csóválva,

⁴⁰ és ezt mondták: „Te, aki lerontod a templomot, és harmadnapra felépíted, szabadítsd meg magadat; ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről!”

⁴¹ Hasonlóképpen csúfolódtak a főpapok az írástudókkal és vénekkel együtt, és ezt mondták:

⁴² „Másokat megtartott, magát nem tudja megtartani. Ha Izrael királya, szálljon le most a keresztről, és hiszünk neki.

⁴³ Bízott az Istenben: mentse meg most őt, ha akarja; hiszen azt mondta: Isten Fia vagyok.”

⁴⁴ Akiket vele együtt feszítettek meg, a latrok is ugyanazt hányták szemére.

Jézus halála

Mk 15,33-41; Lk 23,44-49; Jn 19,28-30

⁴⁵ Hat órától kezdve sötétség lett mind az egész földön, kilenc óráig.

⁴⁶ Kilenc óra körül pedig hangosan kiáltott Jézus: „Éli, Éli! Lamá sabaktáni?” azaz: „Én Istenem, én Istenem! Miért hagytál el engemet?”

⁴⁷ Némelyek pedig az ott állók közül, amint ezt hallották, ezt mondták: „Illést hívja.”

⁴⁸ Egy közülük azonnal odafutott, fogott egy szivacsot, megtöltötte ecettel, és egy nádszálla tűzte, majd inni adott neki.

⁴⁹ A többiek pedig ezt mondták: „Hagyd el, lássuk, eljön-e Illés, hogy megszabadítsa őt?”

50 Jézus pedig ismét hangosan felkiáltott, és kiadta lelkét.

51 És íme, a templom kárpitja felülről az aljáig kettéhasadt, a föld megrendült, és a kősziklák megrepedeztek.

52 A sírok megnyíltak, és sok elhunyt szentnek a teste feltámadt.

53 És kijöttek a sírokból, és Jézus feltámadása után bementek a szent városba, és sokaknak megjelentek.

54 A százados pedig és akik vele őrizték Jézust, látva a földrengést, és amik történtek, igen megrémültek, és ezt mondták: „Bizony Istennek Fia volt ez!”

55 Sok asszony volt ott, akik távolról szemlélődtek, akik Galileából követték Jézust, szolgálva neki.

56 Ezek közt volt a magdalai Mária és Mária, Jakab és József anyja és a Zebedeus fiainak anyja.

Jézus temetése

Mk 15,42-47; Lk 23,50-55; Jn 19,38-42

57 Amikor pedig beesteledett, eljött egy gazdag ember Arimátiából, név szerint József, aki maga is tanítványa volt Jézusnak.

58 Ez elment Pilátushoz, és elkérte Jézus testét. Akkor megparancsolta Pilátus, hogy adják át neki.

59 És magához vette József a testet, begöngyölte tiszta gyolcsba,

⁶⁰ és elhelyezte a maga új sírjába, amelyet a sziklába vágatott. A sír szájára egy nagy követ hengerített, és elment.

⁶¹ Ott volt pedig a magdalai Mária és a másik Mária, akik a sírral szemben ültek.

A sír őrzése

⁶² Másnap pedig, amely péntek után következik, összegyűltek a főpapok és a farizeusok Pilátushoz,

⁶³ és ezt mondták: „Uram, emlékszünk rá, hogy az a csaló még életében azt mondta: Harmadnapra föltámadok.

⁶⁴ Parancsold meg ezért, hogy őrizzék a sírt harmadnapig, nehogy a tanítványai odamenve éjjel, ellopják őt, és azt mondják a népnek: Feltámadott a halálból. Ez az utolsó hitetés még gonoszabb lenne az elsőnél.“

⁶⁵ Pilátus pedig ezt mondta nekik: „Van őrségetek, menjetek, őriztessétek, ahogyan tudjátok.“

⁶⁶ Ők pedig elmentek, lepecsételték a követ, és az őrséggel őrizet alá helyezték a sírt.

28

Jézus feltámadása

Mk 16,1-11; Lk 24,1-12; Jn 20,1-18

¹ A szombat végén, a hét első napjára virradóan kiment a magdalai Mária és a másik Mária, hogy megnézzék a sírt.

² És íme, nagy földrengés támadt, mert az Úrnak angyala leszállt a mennyből, és odament,

elhengerítette a követ a sír szájáról, és ráült arra.

³ Tekintete pedig olyan volt, mint a villámlás, és a ruhája fehér, mint a hó.

⁴ Az örök pedig a tőle való féltükben megrettentek, és olyanokká lettek, mint a holtak.

⁵ Az angyal pedig megszólalt, és ezt mondta az asszonyoknak: „Ti ne féljetek; mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek.

⁶ Nincsen itt, mert feltámadott, amint megmondta. Gyertek, lássátok a helyet, ahol feküdt az Úr.

⁷ És menjetez gyorsan, mondjátok meg tanítványainak, hogy feltámadott a halálból, és íme, előttetek megy Galileába: ott meglátjátok őt. Íme, megmondtam nektek.“

⁸ És gyorsan eltávoztak a sírtól, félelemmel és nagy örömmel, futottak, hogy megmondják tanítványainak.

⁹ Amikor pedig mentek, hogy megmondják tanítványainak, íme, szembejött velük Jézus, s ezt mondta: „Legyetek üdvözölve!“ Azok pedig odamentek hozzá, megragadták lábait, és leborultak előtte.

¹⁰ Akkor ezt mondta nekik Jézus: „Ne féljetez, menjetez el, mondjátok meg az én atyámfiainak, hogy menjenek Galileába, és ott meglátnak engem.“

Az őrség megvesztegetése

¹¹ Mialatt őz elmentek, íme, az őrségből bementek néhányan a városba, jelentettek a főpapoknak mindent, ami történt.

12 És összegyülekeztek a vénekkel együtt, tanácsot tartottak, és sok pénzt adtak a vitézeknek,

13 és ezt mondták: „Mondjátok, hogy az ő tanítványai odajöttek éjjel, és ellopták őt, amikor mi aludtunk.

14 És ha ez a helytartó fülébe jut, mi elhíttjük vele, és kimentünk titeket a bajból.”

15 Azok pedig fölverték a pénzt, úgy cselekedtek, amint megtanították őket. És elterjedt ez a hír a zsidók között mind a mai napig.

Az apostolok kiküldése

16 A tizenegy tanítvány pedig elment Galileába a hegyre, ahová Jézus rendelte őket.

17 Amikor meglátták őt, leborultak előtte, pedig némelyek kételkedtek.

18 És akkor odament hozzájuk Jézus, és így szólt: „Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön.

19 Menjetek el azért, tegyetek tanítványokká minden népet, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében,

20 tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen!”

Biblica® Nyitott Újszövetség: élet, igazság és világosság

Hungarian: Biblica® Nyitott Újszövetség: élet, igazság és világosság (New Testament) of Hungary

copyright © 2021 Biblica, Inc.

Language: Magyar

Contributor: Biblica, Inc.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible."

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Nyitott Újszövetség: élet, igazság és világosság™

Copyright © 2003 by Biblica, Inc.

Biblica® Open Hungarian New Testament: Life, Truth and Light™

Copyright © 2003 by Biblica, Inc.

A "Biblica" egy, az USA Szabadalmi és Védjegy Hivatala által bejegyzett névjegy a Biblica, Inc. tulajdona. Felhasználása engedéllyel történt.

"Biblica" is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/contact-us>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2021-11-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 25 Aug 2024 from source files dated 29 Jan 2022
e6e1ced0-ac02-54fc-9458-ebc4c89f72c7